Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

nummer 8 • jaargang 11 • 2 december 2010

VOX

Help, de bibliotheek vertrekt!

Biografie Isabella Gardner

Nobelprijswinnaars op de campus

D-Day bij United Netherlands

Galileo Galilei als lichtend voorbeeld

40 jaar Doornroosje

Sporter van het jaar

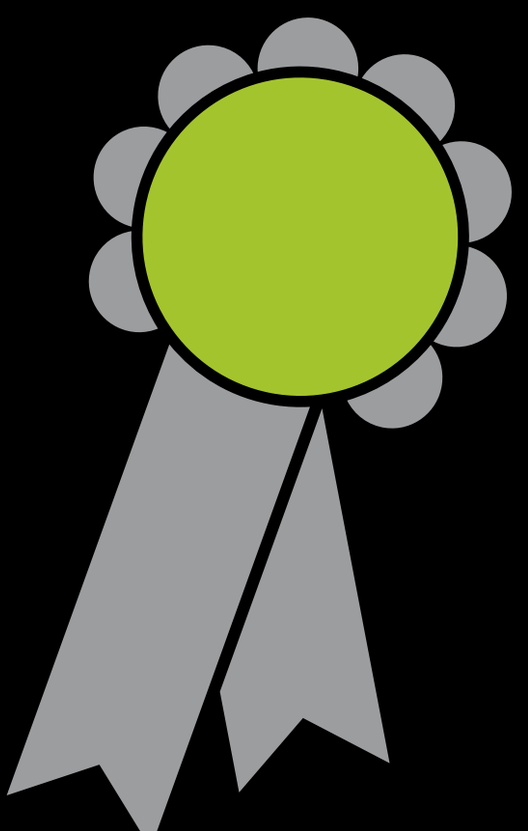

Resultaten uit ons verleden bieden garanties voor jouw toekomst.

Academisch toptalent Een academische titel is natuurlijk een geweldige investering in je carrière. Maar eigenlijk begint het nu pas. Als jij een baan bij de top van het bedrijfsleven of de overheid ambieert, is Deloitte de beste keuze. Elk jaar scoren we hoog in onderzoeken naar favoriete werkgevers, arbeidsvoorwaarden en werknemerstevredenheid. Bovendien zijn veel topfunctionarissen in Nederland hun carrière begonnen bij Deloitte. En dat is niet toevallig. Bij ons werk je namelijk al vanaf dag één aan innovatieve oplossingen voor én met toonaangevende organisaties. En ondertussen aan je eigen waardevermeerdering. Nu onze naam op jouw cv zetten, betaalt zich straks dus dubbel en dwars uit. Zoek jij de beste start van je carrière? Begin eerst hier: **werkenbijdeloitte.nl**.

Deloitte.

Inhoud

nummer 8 • jaargang 11 • 2 december 2010

Doornroosje bestaat 40 jaar
pagina 26

'Mijn tijd in Nijmegen is belangrijk geweest voor mijn vorming als wetenschapper'

FOTO: GERARD VERSCHOOTEN

12
Nobelprijswinnaars op de campus
Kostya Novoselov en Andre Geim onthaald als popsterren

18
Reportage Trainen voor het wereldbestuur
Aflevering 2 van onze serie over United Netherlands. Ze trainen hard voor hét evenement van het jaar: Harvard National Model United Nations in februari 2011. Dan moeten ze vlammen.

22
De inspiratie Met Galilei begon de natuurkunde
Hoogleraar Annalisa Fasolino vertelt over haar fascinatie voor Galileo Galilei. "Hij veranderde de wereld met zoiets eenvoudigs als nadenken, meten en onderbouwen."

en verder
4 nieuws & opinie
8 nieuwsachtergrond
10 interview
16 wetenschap
26 cultuur
28 vox populi
30 vox campus
32 klaagmuur

gespot op

VOXLOG.NL

Kijk voor de volledige nieuwsberichten - en meer! - op www.voxlog.nl

Scriptieprijs als nagedachtenis aan Hanneke

30 november 2010 | **Gistermiddag vond in Nijmegen de eerste uitreiking plaats van de Hanneke Janssen Memorial Prize. Radboud-student Ronnie Hermens werd met zijn scriptie 'Quantum Mechanics: From Realism to Intuitionism' de eerste winnaar van deze prijs, die wordt toegekend aan de beste masterscriptie wereldwijd op het gebied van de Geschiedenis en Filosofie van de moderne Natuurkunde. De Memorial Prize werd in het leven geroepen om het inspirerende werk van Hanneke Janssen in de grondslagen van de natuurkunde te eren en andere veelbelovende jonge wetenschappers een duwtje in de rug te geven.**

Geim drinkt stikstof bij scholieren

25 november 2010 | Een 'meet and greet' met Andre Geim en Kostya Novoselov. Het gebeurt je niet elke dag. In de schaduw van de academische festiviteiten rondom de Nobelprijswinnaars mochten gisteren ook ruim vijftig VWO-scholieren delen in de feestvreugde. De scholieren vroegen de Nobelprijswinnaars om tips. 'Raadt u mij aan om te gaan studeren in Nijmegen? Ik las namelijk ergens dat u het systeem hier zo hiërarchisch vindt.'

Jacqueline's laatste jaar: langstudeerders

29 november 2010 | Het is besloten: studenten gaan 3000 euro boete betalen voor elk jaar dat ze te lang studeren. Eén extra jaar is toegestaan en kost het gewone bedrag van 1600 euro collegegeld. Voor elk jaar dat iemand langer studeert, stijgt het collegegeld 187,5 procent. Ook onderwijsinstellingen krijgen 3000 euro minder subsidie, per student per jaar. Een dramatische maatregel als je het mij vraagt.'

Gemiddeld cijfer: 9,71

25 november 2010 | Drie studenten van de Radboud Universiteit hebben gistermiddag de Jong Talent Prijs gekregen voor de beste studieresultaten op hun vakgebied in het eerste studiejaar: Manu Drijvers (informatica), Ruben Stienstra (natuurkunde) en Saskia Chambille (wiskunde). Saskia Chambille haalde bovendien het hoogste gemiddelde: een 9,71.

Gratis hiv-sneltest

23 november 2010 | Onveilige seks gehad of in contact gekomen met bloed van iemand anders? Dan is een hiv-test geen slecht idee. UMC St Radboud wil Wereld Aidsdag (1 december) onder de aandacht brengen met een gratis hiv-sneltest. Van 29 november tot 3 december kun je de test gratis en anoniem laten afnemen.

'Kritiek op Nobelprijs onterecht'

23 november 2010 | Hij schreef het Nobelprijscomité een brief waarin hij stelt dat het comité haar huiswerk niet goed heeft gedaan. De Nederlander Walt de Heer, werkzaam aan het Georgia Institute of technology in Atlanta, vindt dat Andre Geim en Kostya Novoselov ten onrechte zijn aangewezen als de belangrijkste grafeenonderzoekers. Veel meer wetenschappers deden er onderzoek naar, stelt De Heer, waaronder hijzelf.

poll

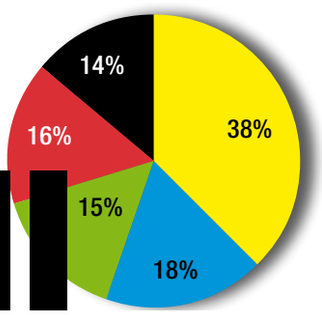

De Radboud Universiteit neemt het drinkgedrag van studenten onder de loep. Hoeveel glazen alcohol drink jij gemiddeld per week?

- 0-5
- 5-10
- 10-15
- 15-20
- 20 of meer

RUGEERDERS

'Als de regeling met terugwerkende kracht in zou gaan dan zou er ook over de afgelopen collegejaren alsnog een boete moeten worden betaald namelijk. Het is al erg genoeg dat een aanzienlijk deel van de planningen m.b.t. bijvoorbeeld studeren in het buitenland en verbreding buiten de studie nu de prullenbak in kunnen.'
Matskb 'Jacqueline's laatste jaar: langstudeerders'
| 29 november 2010 |

'Het lijkt me anders wel een goed idee om de regeling met terugwerkende kracht in te voeren voor politici.'
Lisa 'Jacqueline's laatste jaar: langstudeerders'
| 29 november 2010 |

"…denkt een beetje…", "…best wel achterin de rij…", "Ik ken hem van naam en reputatie". Wat een sterke tegenargumenten van professioneel en academisch niveau. Kennelijk kunnen zelfs wetenschappers op het hoogste niveau zich niet onthouden van kinderachtigheden, jammer!
Tijn 'Kritiek op Nobelprijs onterecht'
| 29 november 2010 |

'Indrukwekkende prestaties! Van negens en tienen halen kan ik helaas alleen maar dromen :('
Joep 'Gemiddeld cijfer: 9,71'
| 28 november 2010 |

‘Nijmeegse’ adoptiewetenschapper vast in Iran

Een voornemen van de Radboud Universiteit om de Iraanse rechtsgeleerde Emad Baghi in huis te halen, is na een jaar nog steeds niet uitgevoerd. Baghi, uitgesproken tegenstander van het Iraanse regime, wordt vastgehouden in Teheran.

De aanstelling van Emad Baghi maakt deel uit van het vorig jaar gestarte project ‘scholars at risk’ van vluchtelingenorganisatie UAF. Elf hogescholen en universiteiten verklaarden zich bereid tijdelijk onderdak te bieden aan vervolgde wetenschappers. Al een jaar geleden kreeg Baghi het aanbod naar Nijmegen te komen, tot nu toe zonder vervolg. De Nijmeegse rector Bas Kortmann noemde het project bij de lancering ‘een verrijking voor onze universiteiten’. Volgens Kortmann leren we zo ‘waakzaam te zijn en zorgvuldig om te gaan met onze collega’s in nood’. De rector vroeg aandacht voor het feit dat wetenschappers in sommige landen hun werk moeten doen onder levensbedreigende omstandigheden.
Baghi is behalve wetenschapper ook journalist en schrijver, en vraagt aandacht voor de schending van mensenrechten in Iran. Zo is hij verklaard tegenstander van de doodstraf. Vanwege zijn oppositie-activiteiten heeft de Iraanse regering Baghi in hechtenis genomen. Op dit moment zit hij thuis na het betalen van een borg van 200.000 dollar, in afwachting van zijn hoger beroep. In twee zaken hangen hem straffen van zes en zeven jaar boven het hoofd, onder meer vanwege ‘propaganda tegen het systeem’. ★

FOTO: JOB JANSWEIJER (WWW.JANSWEIJER.NL)

Actie tegen verhoging collegegeld

SP-kamerlid Jasper van Dijk riep via Facebook studenten op om actie te voeren tegen de kabinetsplannen die langstudeerders duperen. Het resultaat: 1500 demonstrerende studenten op ’t Plein in Den Haag op maandag 29 november. Onder de studenten een opmerkelijk gezicht: dat van oud-onderwijsminister Ronald Plasterk (boven de ‘ij’ in het spandoek). Ook Willem de Kleijne, voorzitter van studentenvakbond AKKU, gaf acte de présence. Hij leidde een discussie tussen Kamerleden en studenten. Veel leverden de acties niet op: een meerderheid van de Tweede Kamer steunt het voornemen van het kabinet om langstudeerders vanaf volgend studiejaar te straffen met 3000 euro extra collegegeld.
Zie ook pagina 6.

In de onderwijsplannen van het kabinet krijgt elke student één jaar uitloop, daarna moet hij per jaar 3000 euro ‘boete’ betalen. Vox testte de actiebereidheid onder studenten.

DORPSSPOMP

Patricia van de Berg
Student moleculaire levenswetenschappen (foto)
“Ik vind het niet kunnen. Ik werk naast mijn studie, heb commissiewerk gedaan en een half jaar voor mijn zieke moeder gezorgd. Dan is het bijna onmogelijk om je studie te halen binnen de tijd die ervoor staat. En om daarvoor een boete te betalen? Er is maar één woord voor: belachelijk. Ik ga zeker demonstreren.”

Bram Verbaas
Student rechten
“Ik ga er van uit dat ik alles binnen de tijd haal, dus de regel raakt me niet echt. Demonstreren ga ik dan ook niet doen. Op zich vind ik de plannen goed: je stimuleert studenten echt om te gaan studeren.”

Odette Verhagen
Student pedagogische wetenschappen en onderwijskunde
“Deze regel gaat nergens over. Gelukkig ben ik toegelaten tot het schakelprogramma, anders had ik flink moeten betalen. Ik wil binnen drie jaar klaar zijn met mijn studie, dus ik durf niet naar het buitenland. Dat doe ik daarna wel. Dat demonstreren vind ik wel grappig. Als mijn vriendinnen gaan, ga ik ook!”

Anouk van der Heijden
Student pedagogische wetenschappen
“Ik zou zeker meedoen! Deze regel is belachelijk. Iedereen moet de kans krijgen om te studeren en dat wordt heel lastig met zo’n boete. Het is bovendien slecht voor je zelfontplooiing en mensen gaan zich niet meer verdiepen, vooral als ze niet zo rijk zijn.”

Niklas Weber
Student informatica en filosofie
“Ik verwacht zelf geen problemen, maar ik vind de regel wel oneerlijk. Studenten zijn gaan studeren onder andere ‘spelregels’. Die kun je niet zomaar veranderen. De petitie op www.minimaalnominaal.nl heb ik meteen ondertekend. Als er een demonstratie in Nijmegen is, doe ik wel mee, maar ik ga er niet helemaal voor naar Den Haag.”

BELLEN MET

Joep Bos-Coenraad
lid van het nieuwe herendispuut Fallus Magnus

Dit dispuut is een initiatief van AKKU. Wat moet een studentenvakbond met een dispuut?
"We zijn al jaren goed vertegenwoordigd binnen sport- en culturele verenigingen en de laatste jaren ook steeds meer binnen gezelligheidsverenigingen. Toch willen we nog meer een brug slaan naar studentenverenigingen. En de tijd is er rijp voor, want de overheidsbezuinigingen zullen het verenigingsleven gaan treffen, dus willen we daar duidelijk aanwezig zijn."

Een dispuut met de naam Fallus Magnus, ofwel 'grote penis', klinkt als een grap.
"De naam vinden we wel mooi klinken en het maakt met een bescheiden knipoog duidelijk dat we een herendispuut zijn. Maar het is geen grap! We zijn absoluut serieus."

Wat is het verschil tussen jullie dispuut en een 'normaal' dispuut?
"Wij hebben niet zo'n hiërarchie als een studentenvereniging, we zijn niet zo conventioneel. Zo is het bij ons niet zo dat eerstejaars bepaalde rechten niet hebben die tweedejaars wel hebben. Ook zijn er geen lidmaatschapskosten. Wij willen gewoon georganiseerd drinken en ons en ons toegankelijker profileren voor leden van studentenverenigingen."

Vrouwen zijn niet welkom bij Fallus Magnus. Waarom?
"We wilden niet gelijk te veel afwijken van de huidige disputen, om de brugfunctie met het verenigingsleven te behouden. Wellicht dat er in de toekomst een gemengd of damesdispuut komt."

Geen genade voor langstudeerders

Het voornemen van het kabinet om langstudeerders vanaf volgend studiejaar te straffen met 3000 euro extra collegegeld, kreeg deze week steun van een meerderheid van de Tweede Kamer.

Staatssecretaris Halbe Zijlstra

Staatssecretaris Halbe Zijlstra beloofde de Kamer te bekijken of bepaalde categorieën studenten een uitzondering vormen op de strafmaatregel. De VVD vroeg eerder voor studenten in bèta- en techniekrichtingen om clementie, omdat in de afgelopen jaren veel is geïnvesteerd in de werving van deze studenten. GroenLinks daarentegen stelde dat een milde benadering voor de ene categorie, de deur opent naar een wirwar van uitzonderingen.
Zowel de student als de instelling gaan voor langstudeerders 3000 euro per jaar extra betalen, wat volgens sommige Kamerleden indruist tegen het voornemen niet op het hoger onderwijs te bezuinigen. Zijlstra nam afstand van het idee dat hier sprake is van draconische bezuinigingen. Tegenover de 370 miljoen euro die de langstudeerdersmaatregel moet opleveren, staan volgens Zijlstra bijvoorbeeld 410 miljoen euro die hij investeert in beter onderwijs.

Willem de Kleijne, voorzitter van studentenvakbond AKKU, was maandag in Den Haag om te protesteren. Hij noemt de strafmaatregel voor langstudeerders slecht voor de samenleving. "Een student die al zes jaar bezig is, heeft een studieschuld van ongeveer 20.000 euro. Als zo iemand dan ook nog 3000 euro boete moet betalen en zijn eigen reisgeld, is de kans groot dat hij stopt. Dat heeft de samenleving dan verschrikkelijk veel geld gekost." ★

•BELICHT•

De kranten staan er vol mee: de nieuwe bulk aan gevoelige informatie die deze week wereldwijd openbaar werd gemaakt op WikiLeaks. Er wordt gesproken over 'een bedreiging voor de democratie' en de angst voor een verstoring van de internationale betrekkingen. Volgens Bob Lieshout, hoogleraar internationale betrekkingen aan de Radboud Universiteit, is dat allemaal wel erg overdreven.

"Dat de VS Angela Merkel afschilderen als een zwakke, weinig creatieve leider zal ze niet leuk vinden", beaamt hij. "Maar ik geloof dat die wereldleiders al precies weten hoe ze over elkaar denken. Ik heb alleen gelezen wat mijn kranten *Die Welt* en *NRC Handelsblad* uit de documenten filterden en me er verder niet zo mee bezig gehouden, maar ik heb weinig schokkende feiten ontdekt." Lieshout ziet dan ook geen grote gevolgen voor diplomatieke betrekkingen op de lange termijn. "Het is wel ongelukkig voor politici die nu op een negatieve manier in de media komen, maar ik verwacht dat de meeste landen dit nieuws laten doodbloeden. Het is nu interessant voor journalisten, maar ik geloof niet dat 'gewone' burgers de documenten allemaal gaan bekijken. Het gevreesde effect van WikiLeaks lijkt me dus een beetje overtrokken."

Speelruimte

Het is een terugkerend thema in Vox. Het spanningsveld tussen de steeds krappere speelruimte voor studenten en de vorming tot academicus. Hoe vaak kun je een deegroller over studenten halen voordat er niet meer overblijft dan een dun laagje deeg zonder inhoud? Al jaren toont de studentenpopulatie onder druk van bezuinigingen een bewonderenswaardige flexibiliteit. Het verenigingsleven blijft draaien, het sportcentrum blijft populair en het Honours Programma floreert. Studenten vinden steeds weer manieren om de extra tijdsdruk aan te kunnen. Een van de maatregelen die nu echter op stapel staat (studenten waarvan de studie langer dan een jaar uitloopt betalen 3000 euro extra collegegeld), zou het animo voor nevenactiviteiten, bestuursfuncties en studeren in het buitenland wel eens een zware klap kunnen toebrengen. Hoeveel studenten melden zich dan voor een club als United Netherlands? Voorlopig zijn ze er nog. En fanatiek ook. ★

Chris-Jan van der Heijden / hoofdredacteur Vox

PH-neutraal

Ol over ze wurld

Ik heb zelf eigenlijk ook een hekel aan mensen die een feestje verpesten, maar soms kun je niet anders. Nou ja, op het feestje zelf heb ik me keurig gedragen – tenzij mijn gegniffel verder droeg dan ik me bewust was – maar achteraf een feestje verpesten is wel zeg maar echt mijn ding.
Plaats van handeling: De Vereeniging. Datum: 24 november 2010. Gelegenheid: de academische viering ter gelegenheid van 'onze' Nobelprijs. Nou grijp ik zelf ook graag elke gelegenheid aan om een feestje te vieren (rat jarig, huwelijksdag, zoveel jaar gescheiden; een aanleiding is snel gevonden, zeker als je zo snel door de huisdieren en huwelijken heen gaat als ondergetekende), maar deze neigde wel een beetje naar stuitend. Twee Russische wetenschappers, werkzaam in Manchester, ontvingen 'onze' Nobelprijs. Volgens een hoge communicatiefunctionaris van onze universiteit hadden ze een kwart van hun carrière bij ons gewerkt en hadden we heus wel reden om de prijs een beetje te claimen. Ik kon het niet inhouden om te antwoorden: 'tja, ze werken nog niet zo lang, hè?' En onze rector maakte het niet veel beter. De feestrede begon met een lange opsomming van plaatsen op het noordelijk halfrond waar het verkrijgen van de Nobelprijs werd gevierd. Ergens op het eind viel de naam Nijmegen. Als je wint, heb je vrienden, zullen we maar denken. Die Nobelprijs is van iedereen!
Het mooiste was nog wel dat de viering in het Engels was, prachtig natuurlijk voor een universiteit en rector die zoveel nadruk leggen op internationalisering. Nou ja, Engels… Het deed mij denken aan het oprichtingscongres van een onderzoeksschool waar ik ooit bij was en waar de laatste spreker een hoogleraar met een oriëntaals accent en een niet geheel weggeopereerde schisis was, wiens onverstaanbare betoog gelardeerd werd met een aanpalende drilboor. Of was het toch meer een aflevering van *'Allo, 'allo*? Maar de hapjes waren goed, tout Nijmegen was er en het ging wel weer met mijnheer PH-neutraal. En 'we' hebben een Nobelprijs. Hoera! ✶

Ingezonden

Mail je brief naar redactie@vox.ru.nl

Carolus Magnus

Carolus Magnus in 1930.

Carolus Magnus, de meest illustere der Nijmeegse studentenverenigingen. Ze is veel méér dan een normale gezelligheidsvereniging. Door een geestelijk zware inwijding, zowel in de vereniging als in disputen, wordt het karakter van haar leden gevormd. Hen wordt fatsoensnormen bijgebracht, en zij leren zich te handhaven in een hiërarchische cultuur.
De leden hebben met elkaar gemeen dat zij deze ervaring delen. De ontgroening is het toppunt van verbroedering. De vereniging is ook een toonbeeld van studentikoos prestige. Carolingers zijn altijd goed verzorgd, goed gekleed en goed gebekt. Carolus geeft niet alleen een heel verzorgde indruk. Door haar Latijnse spreuken, symboliek en geheimzinnige inwijding wordt de vereniging extra status gegeven. Het lijkt een ontmoetingsplaats te willen zijn van hoogstaande studenten. Carolus is statig en verheven. Je moet wat in je mars hebben om Carolus Magnus aan te kunnen.
Het zou passend zijn voor een vereniging die zich voordoet als elite van de samenleving dat deze zich dan ook bezighoudt met hoogstaande zaken. Debatteren over de maatschappij, ethiek en het leven mag haar niet vreemd zijn. Zij zou vanzelfsprekend een voortrekkersrol spelen in de samenleving, en stelt eenieder een voorbeeld door haar gedrag. In de woorden van Freek de Jonge: '(…) door het stellen van kritische vragen de maatschappij naar een hoger plan te tillen!'. De vereniging geeft echter de indruk zich vooral bezig te houden met simpele geneugten. Na de werkelijk nuttige ontgroening lijkt er vooral gedronken, gezongen, gedanst en gesekst te worden. Toegegeven, er wordt gedebatteerd, gesport en Carolus voorziet een groot aantal leden van huisvesting. Maar hoe groots zou Carolus Magnus kunnen zijn als zij haar eigen leden uitdaagde om zich geestelijk verder te ontwikkelen? Aan alle randvoorwaarden is voldaan: een goede organisatie, een academische sfeer en intelligente leden.
Wijzelf hebben onlangs een geweldige avond beleefd in Société 'De Kroeg', thuishonk van de vereniging. We zijn enorm onder de indruk van de warme sfeer en de fijne mensen die zich bij Carolus hebben aangesloten. Juist door deze avond zagen wij het potentieel van deze vereniging.
De status die Carolus nu geniet (die van 'zuipende corpsballen') is ongelooflijk veel minder dan de status die zij zou kunnen behalen. Er ligt hier een enorme kans voor de vereniging. En niet alleen voor de vereniging, ook is een kritisch gezelschap van ontwikkelde geesten een aanwinst voor de maatschappij.
Ad maiorem dei gloriam.

Joep Karskens, tweedejaarsstudent natuurwetenschappen en Sjir Schütt, tweedejaarsstudent politicologie

Studio Lakmoes

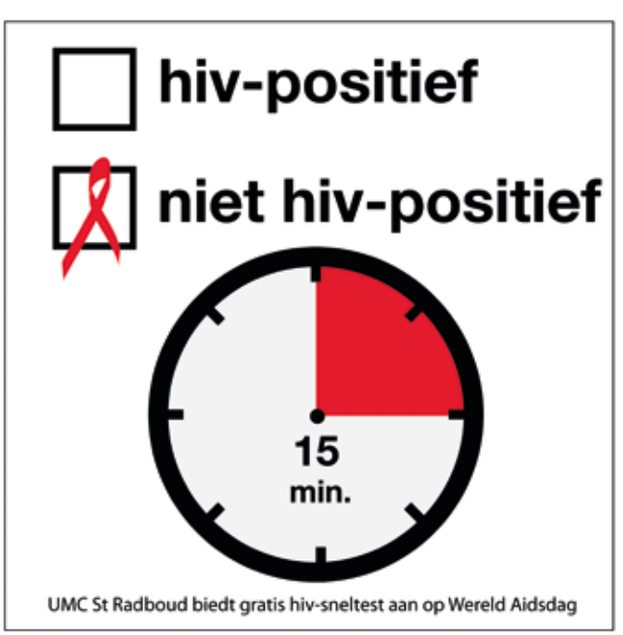

De twee bibliotheeklocaties van de Faculteit der Sociale Wetenschappen worden vervangen door studielandschappen met alleen nog een servicepunt van de Universiteitsbibliotheek (UB). Een zorgwekkende situatie, vinden studenten en medewerkers. “Voor onderzoek en onderwijs moet je je literatuur gewoon bij de hand hebben.” Als het aan de UB ligt, zullen ook andere faculteitsbibliotheken ‘de volle klassieke dienstverlening’ terug gaan brengen.

Faculteitsbibliotheek **zonder boeken**

Verhuizers zijn op 29 november begonnen met het verplaatsen van boeken van de faculteitsbibliotheek van sociale wetenschappen naar de centrale bibliotheek.

De Radboud Universiteit heeft zeven bibliotheeklocaties, waarvan zes op faculteiten. Zo’n faculteitsbibliotheek is een gezamenlijke onderneming van de UB en de betreffende faculteit. De UB is verantwoordelijk voor de medewerkers en de ict-apparatuur, de faculteit voor de huisvesting en collectie.
Waar het in de toekomst met een faculteitsbibliotheek heen gaat, is dus het resultaat van onderhandelingen tussen de UB en de faculteit.
Bij de Faculteit der Sociale Wetenschappen speelde dat onderhandelingsproces het afgelopen jaar, en dat resulteerde in een besluit van de faculteit over een aantal veranderingen, uitgewerkt door een adviescommissie van faculteit en bibliotheek. Zo verhuizen de collecties van de bibliotheken gedragswetenschappen (Spinozagebouw) en sociaal-culturele wetenschappen (Thomas van Aquinostraat 4) – in totaal 75.000 boekbanden en 20.000 banden ingebonden tijdschriften – naar het magazijn van de centrale bibliotheek aan de Erasmuslaan. In de ruimte die op de faculteit ontstaat wordt een studielandschap gecreëerd: individuele en groepswerkplekken, stilte- en overlegplekken, werkplekken met en zonder pc. De verplichte en aanbevolen literatuur, handboeken en naslagwerken en de lopende jaargangen van gedrukte tijdschriften zijn nog in te zien. De bibliotheek blijft in de faculteit aanwezig: er komt een helpdesk en medewerkers blijven het onderwijs en onderzoek ondersteunen.

Digitalisering

Studentenvakbond AKKU maakt zich zorgen om deze ontwikkeling. In een mail aan AKKU, geeft het decanaat van sociale wetenschappen aan dat “door de voortgaande digitalisering ook het karakter van studeren en literatuurraadpleging dusdanig zijn veranderd, dat het hoog tijd wordt dat onze faculteit zich op dat terrein aanpast. Op initiatief van het decanaat en de onderwijsdirecteuren is daartoe in goed overleg met de studentassessor, de UB en het Universitair Vast-

goedbedrijf (UVB) een plan ontwikkeld."
Volgens UB-directeur Graham Jefcoate zijn de veranderingen een logisch gevolg van het feit dat er minder behoefte is aan traditionele dienstverlening. "Studenten en medewerkers lenen minder boeken. En je moet zijn waar je gebruikers zijn. Dat is in toenemende mate in de digitale ruimte." Door een combinatie van stijgende kosten en die afgenomen behoefte aan getarifeerde traditionele dienstverlening, kampt de bibliotheek met een enorm financieel tekort, getuige een beleidsnotitie die in november naar de medezeggenschap is gestuurd. Om dat tekort te verminderen wordt de volle 'klassieke' dienstverlening van de bibliotheeklocaties de komende jaren geleidelijk gereduceerd.
Jefcoate kan niet zeggen of dat betekent dat ook de collecties van andere faculteitsbibliotheken naar de centrale bibliotheek verhuizen. "In elk geval is duidelijk dat de bibliotheek bij rechten blijft zoals die is. Daar heeft men grote behoefte aan schriftelijke bronnen. Bovendien blijven de uitleencijfers daar stabiel. Met de andere faculteiten zijn we in gesprek om te kijken wat er kan veranderen. Omdat wij niet de enige zijn die over de toekomst van de faculteitsbibliotheek gaan, kan ik daar nog weinig over zeggen. Het is wel duidelijk dat er steeds meer gedigitaliseerd zal gaan worden."
Jefcoate treedt niet in detail om de onderhandelingen niet in de wielen te rijden, maar noemt tegelijkertijd wel een 'focus op minder locaties'. Dat is volgens Jefcoate een landelijke trend. "Het merendeel van de universiteitsbibliotheken zegt de komende jaren te minderen in volwaardige dienstverlening en te streven naar een maximum van drie locaties. Neem de universiteit van Utrecht: daar zijn in 2012 maar twee bibliotheeklocaties."
Terug naar sociale wetenschappen: daar zijn medewerkers en studenten van sociale wetenschappen niet blij met het verdwijnen van de boeken. Jos Bakker, student en lid van studentenvakbond AKKU, schreef eerder in een ingezonden brief in Vox: "De toegankelijkheid van de boeken wordt ernstig ingeperkt. Voor aankomende academici is het belangrijk dat ze in boeken en bundels kunnen grasduinen om zich te oriënteren."
Bakker denkt dat de kans bestaat dat bij andere faculteitsbibliotheken hetzelfde gebeurt als bij zijn faculteit. "Dat wordt mede ingegeven door het systeem van ruimte huren op deze universiteit: een faculteit betaalt de huur van de bibliotheekruimte aan het universitair vastgoedbedrijf. Een bibliotheek is voor een faculteit dus een dure aangelegenheid."

Gemis

Agnes Tellings, vicevoorzitter van de Onderdeelcommissie van de faculteit, constateert ook een enorm gemis. "Voor mij als universitair docent kost het meer tijd om aan boeken te komen. We zijn al zo zwaar belast en dan komt dit er nog bij. Ik snap dat de faculteit een ruimteprobleem heeft en studieplekken moet creëren, maar er zijn vast ook andere mogelijkheden."

'Het is wel duidelijk dat er steeds meer gedigitaliseerd zal gaan worden'

Uit de laatste Facultaire Gezamenlijke Vergadering van sociale wetenschappen bleek echter dat de verhuizing van de bibliotheken een gepasseerd station is. Vicedecaan Toon Cilessen: "Als we nu niet inspelen op de 21ste eeuw, hebben we een nog groter probleem." De medezeggenschap plaatste kanttekeningen bij het besluit, maar daar bleef het bij.
Op maandag 29 november verhuisden de eerste boeken. Een veelzeggende slotopmerking bij de FGV van voorzitter Agnes Tellings: "Voor onderzoek en onderwijs moet je je literatuur gewoon bij de hand hebben. We wachten af wat er gebeurt en komen er in het voorjaar op terug." *

Tekst: Tim de Hullu
Fotografie: Bert Beelen

Presentieplicht

Hypothese: hoe dwingender de presentieplicht bij colleges, hoe groter de gemiddelde mentale afwezigheid bij studenten. Waarbij ik onder 'presentieplicht' versta: de door sommige opleidingen opgelegde regel dat je bij zo goed als ieder college fysiek aanwezig moet zijn, en 'mentale afwezigheid' gedefinieerd kan worden als: een geestelijke toestand van elders vertoeven dan waar men dient te zijn met de aandacht. Één van de vele gedachtekronkels die achter de presentieplicht schuilt is dat wie fysiek aanwezig is, daarmee automatisch ook mentaal aanwezig is. Niets is minder waar. Degenen die oplettend meedoen, zouden ook wel naar college komen als ze daar niet toe verplicht werden. Degenen die plichtshalve in de collegebank zitten, verrijken het college allesbehalve en worden evenmin zelf door het college verrijkt. Deze mentaal afwezigen vallen uiteen in twee groepen. De eerste groep benut de collegetijd om net iets te luid de laatste roddels uit te wisselen en nachtelijke escapades te evalueren. De overige studenten houden zich stil en zitten hun tijd uit. Ze zijn er. Daarmee is dan ook alles gezegd. *Mindfulness* ten top. Deze toestand van 'niet denken maar zijn' wordt vast veelvuldig geprezen door een beetje boeddhist, maar in colleges heb je er welbeschouwd weinig aan.
Wat de presentieplicht dus oplevert is de fysieke aanwezigheid van stoorzenders en stilzitters. Zaalvulling. De motor achter de plicht lijkt de angst voor lege collegezalen. Feitelijk: angst voor gebrek aan animo. Maar wat is erger: halflege collegezalen of volle zalen met volop mentaal afwezigen, wier desinteresse van hun houding afdruipt? Voorstanders van de presentieplicht zullen overigens zelf nooit erkennen dat angst voor desinteresse ten grondslag ligt aan de plicht: wie vraagt naar het waarom ervan, krijgt standaard te horen dat studenten die aanwezig zijn bij colleges beter presteren op tentamens dan studenten die dikwijls verstek laten gaan. Dit zegt echter niets over de vraag of studenten die doorgaans absent zijn, meer van de collegestof meekrijgen wanneer ze verplicht aanwezig moeten zijn.
Ik geloof van niet. Afschaffen die presentieplicht. Alhoewel…
Niet bij elke opleiding. Ik hoop dat mijn tandarts zijn practica niet exclusief in zelfstudie heeft uitgevoerd. *

Lieke von Berg, derdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Student anno 2010

Lâle Yildirim

‘Ik wil mezelf tot het uiterste dwingen’

Karateka Lâle Yildirim werd vorige week door de Nijmeegse Studenten Sportraad (NSSR) verkozen tot sportster van het jaar. Naast een strak wedstrijdschema doorloopt de student international economics ook een druk studiecurriculum. “Ik baal wel eens dat ik nooit naar een feestje kan. Ik moet altijd trainen of colleges voorbereiden.”

1 *Gefeliciteerd, je bent sportster van het jaar, volgens de NSSR. Betekent dat nog iets voor iemand die al Nederlands Kampioen is geweest?*
"Natuurlijk betekent dat nog iets. Het is een erkenning en ik vind elke kleine titel daarom prachtig. De laatste tijd ben ik vooral bezig geweest met kleinere buitenlandse toernooien en Nederlandse wedstrijden. Ik snap daarom wel dat Timothy Petersen (student op de HAN, red.) topsporter van het jaar is geworden en dat ik niet in die categorie topsport val. Ik ben blij dat ik in een andere categorie heb gewonnen, hoewel ik natuurlijk ook wel een topsporter ben."

2 *In Nederland behoor je tot de beste in jouw klasse. Nu zit je tijdelijk in Turkije. Kun je daar ook meekomen met de top?*
"Ja, het gaat zelfs heel goed. In Turkije is karate onder vrouwen veel populairder dan in Nederland. Toernooien zijn dus veel zwaarder, omdat je meer tegenstanders hebt. Zodra ik in Turkije aankwam, ben ik op zoek gegaan naar een goede karateschool, waar ik dagelijks kan trainen. Ik ben terechtgekomen bij de trainer van het nationale team. Dat is geweldig, want vorige week kon ik deelnemen aan het WK voor teams, waar veel nationale teams tegen elkaar strijden. We zijn zevende geworden, waar ik heel trots op ben. Ik stond deze week in Istanbul in de krant!"

3 *Je zou bijna vergeten dat je ook in de laatste fase van je masterstudie international economics zit. Is dat te combineren met een strak trainingsschema?*
"Momenteel is het echt heel zwaar. Ik studeer vier maanden in Istanbul, waar ik PhD-vakken volg die mijn hoogleraar in Nijmegen voor me heeft uitgezocht. Het niveau is hoog, maar het lukt me wel om alle opdrachten op tijd in te leveren. Daarnaast volg ik nog een mastervak in Nederland, via internet. En ik ben elke dag veel tijd kwijt met het reizen naar de karatetraining. Gelukkig zit ik maar vier maanden in deze situatie, dat is vol te houden."

4 *Nachtelijke escapades in het Istanbulse uitgaansleven maak jij als exchange student dus niet mee?*
"Ik ben hier één keer uitgegaan op zaterdagavond. Ik ben geen enorm uitgaanstype, maar als ik dagelijks flyers onder mijn deur doorgeschoven krijg, baal ik wel eens dat ik nooit naar feesten kan. Ik moet altijd trainen of colleges voorbereiden. Het is niet anders. Karate is alles voor mij: daar moet ik andere dingen soms voor laten schieten."

5 *Waarom betekent karate alles voor je?*
"Het is een manier om mezelf tot het uiterste te dwingen. Steeds als ik denk dat ik niet verder kan, verbaas ik mezelf door net iets verder te gaan dan de vorige keer. Dat geeft enorm veel energie. Ik wil mezelf altijd blijven verbeteren en vind het geweldig als dat zich terugbetaalt in winst op een toernooi."

6 *Was je dan niet teleurgesteld toen je het afgelopen jaar 'maar' tweede werd op het NK?*
"Ja, maar er is tijdens dat toernooi een fout gemaakt, waardoor ik niet meedeed in mijn eigen categorie tot 55 kilo, maar in een zwaardere gewichtsklasse. Uiteindelijk heb ik tijdens dat toernooi de Europees kampioene uitgeschakeld en kwam ik toch in de finale terecht. Dat vond ik een hele prestatie. Ik denk dat ik in mijn eigen gewichtsklasse wel goud had kunnen winnen, maar zeker weten doe je dat natuurlijk nooit."

7 *Je weegt dus minder dan 55 kilo. Best tenger voor zo'n harde sport. Hoe vang je de klappen op?*
"Naast karate boks ik twee keer per week, bij Willy van Haaren, die door de NSSR benoemd is tot trainer van het jaar. Dat geeft me veel steun. Mijn buikspieren zijn zo getraind, dat ik daar nooit pijn voel. Een klap op mijn gezicht voel ik wel, maar het doet me minder dan de meeste mensen. Het hoort erbij."

8 *Je bent erg gepassioneerd als je over sport praat. Is studeren een noodzakelijk kwaad?*
"Nee, ik ben ook erg ambitieus als het op mijn studie aankomt. Ik heb mijn bachelor in drie jaar afgerond en heb tijdens mijn master ook amper vertraging opgelopen. Ik wilde ook graag naar het buitenland: voor ik naar Turkije ging, heb ik in Manchester gestudeerd. Ik zie mezelf in de toekomst ook wel onderzoek doen of bij het ministerie werken. Mijn grootste angst is dan echter dat ik naast een drukke baan geen grote toernooien meer kan spelen."

9 *Heb je hulp gehad van de universiteit, in de vorm van geld of een regeling voor topsporters?*
"Nee, want dat was allemaal niet nodig. Ik heb een gesprek gehad met mijn studieadviseur toen ik in Nijmegen begon. Ik kon rustig aan doen in drukke periodes, zoals tijdens het NK, als ik elke dag meerdere keren moet trainen. Maar dan ging ik hooguit eerder van het college weg. Geld had ik ook niet echt nodig: ik geef af en toe bijles en heb in de zomer vaak fulltime werk. Ik heb niet het idee dat ik het allemaal maar rustiger aan had moeten doen. Dan had ik bovendien ruzie gekregen met mijn vader, want die vindt het verschrikkelijk als ik karate boven mijn studie stel. Terwijl ik soms wel veel meer zin heb om te trainen dan om een college voor te bereiden." ★

Tekst: Carolien Dircken
Foto: Pascal Franssen

Woensdag 24 november bezochten Nobelprijswinnaars Andre Geim en Kostya Novoselov de Radboud Universiteit. Vox doet verslag van een dag vol lezingen, ontmoetingen en huldigingen, culminerend in een plechtigheid met hoge ridderlijke onderscheidingen.

Ridders van grafeen

Onthaald als popsterren

Wie woensdag 24 november om het middaguur nietsvermoedend de bètafaculteit binnen wandelde, wist meteen dat er iets aan de hand was. Vier beveiligers, die er anders nooit staan, hielden nauwlettend de entree in de gaten. Was er dreiging van een aanslag, kwam er een popster langs?

De dag werd afgesloten met een academische plechtigheid in De Vereeniging. Hoogtepunt van was de koninklijke onderscheiding (Commandeur in de Orde van de Nederlandse Leeuw) die de Nobelprijswinnaars uit handen van staatssecretaris Zijlstra ontvingen.
Grote foto: Andre Geim op het podium van De Vereeniging. Foto links: V.l.n.r. Misha Katsnelson, Kostya Novoselov, Andre Geim en Stan Gielen.
Foto onder: rector Bas Kortmann stelt de gehuldigden voor aan burgemeester Thom de Graaf.

Niets van dat alles. De bètafaculteit ontvangt deze middag Andre Geim en Kostya Novoselov, winnaars van de Nobelprijs voor de Natuurkunde 2010. Ze zullen tijdens de lunch vragen beantwoorden van studenten en medewerkers van de faculteit. Het is niet toevallig dat het duo juist hierheen komt. De twee hebben aan de bètafaculteit gewerkt en Geim is bovendien verbonden aan de universiteit als bijzonder hoogleraar. Vandaar dat ook in Nijmegen de vlag uit ging toen bekend werd wie de Nobelprijswinnaars van dit jaar waren.
Geim en Novoselov ontvingen de prijs voor hun onderzoek naar grafeen, een uit slechts één atoomlaag bestaand materiaal dat daardoor bijzondere eigenschappen heeft. En hoewel de ontdekking van dat materiaal op de universiteit van Manchester gebeurde, zijn er in het Nijmeegse lab voor hoge magneetvelden (HFML) wel metingen gedaan en is er intens samengewerkt met Nijmeegse fysici.

Gratis broodjes

Sommige studenten die met gratis broodjes rond de statafels staan, lijken in eerste instantie niet het fijne te weten van wat er gaat gebeuren. Maar er zijn ook echt geïnteresseerden. Informaticastudent Danny Romme bijvoorbeeld. “Er zijn niet zo veel mensen met een Nobelprijs, dus het is wel bijzonder dat ze hier zijn.” Waarom Danny hier is? “Ik hoop wat meer te weten te komen over de eigenschappen van grafeen.”
Lisanne Broos, tweedejaars moleculaire levenswetenschappen, zegt: “Ik heb wel iets gehoord over grafeen maar ik weet niet precies wat het is. Het is in ieder geval heel dun.”
Geim en Novoselov nemen onder luid applaus plaats op de bank die midden op het podium

Met de woorden 'don't try this at home' eindigt Geim de show.

In de schaduw van de academische festiviteiten mochten ook vijftig vwo-scholieren vragen stellen aan de Nobelprijswinnaars. Over de toepassing van grafeen (Novoselov: "Waarschijnlijk kunnen er in 2012 al touchscreens van worden gemaakt, Samsung is er op dit moment mee bezig, en Apple is er ook in geïnteresseerd."), en of ze aanraden in Nijmegen te gaan studeren (Geim lachend: "Natuurlijk moet je gaan. Hier is veel veranderd in vijftien jaar tijd.") Ook bij de scholieren steelt Geim de show door te stunten met stikstof. Verbijsterd staren de scholieren hem aan. "En dat is waarom ik jullie adviseer om allemaal te gaan studeren. Kennis is macht."

staat. Ze zijn relaxed. Geim grijpt de microfoon en begint een spontaan welkomstwoord. Hij bedankt als eerste fysicus Misha Katsnelson die ook in de zaal is en net naast de Nobelprijs greep, ondanks dat hij als theoreticus in veel grafeenpublicaties te vinden is. Geim zegt zich welkom te voelen in de vernieuwde faculteit en prijst het gebouw in vergelijking met de 'Stalinistische' oudbouw.
Dan worden de eerste vragen afgevuurd.
Hoe ze het winnen van de Nobelprijs hebben ervaren? Novoselov: "Winnen is leuk, maar er zijn wel heel veel verplichtingen nu. Misschien wel iets te veel. Ik hoop dat straks alles weer normaal wordt."
Dan is Geim weer aan de beurt. Hij geeft het publiek een advies: "De paden van de wetenschappers zijn tegenwoordig vaak afgebakend, van de wieg tot aan het graf. Daar houd ik niet van. Als wetenschapper moet je proberen daar van af te wijken." Wellicht doelt hij daarmee op zijn geruchtmakende experimenten waarbij hij een levende kikker liet zweven in een magneet van het Nijmeegse magnetenlab. Beelden daarvan gingen de hele wereld over en Geim werd abrupt getrakteerd op de Ig Nobelprijs: de prijs voor onderzoek dat op de lachspieren werkt en daarna tot denken aanzet.
Geim laat weten dat hij niet alleen een kikker in de magneet stopte. Ook zijn Russische dwerghamster moest eraan geloven. "Helaas klemde het beestje zich als een bergbeklimmer met zijn pootjes tussen de wanden van het magneetgat, waardoor we niet zulke mooie plaatjes konden maken als van de kikker."

Blote handen

Dan is het tijd om de wat bedeesde bèta's los te krijgen. Geim gaat live experimenteren en heeft daarvoor een tankje met vloeibaar stikstof meegenomen. Hij begint te vertellen dat hij een fotograaf over de vloer had die hem graag in een 'wetenschappelijke omgeving' wilde vastleggen. Het leek de man een leuk idee om een foto te schieten terwijl Geim ultrakoud vloeibaar stikstof uit zou schenken. De foto's waren inderdaad mooi. De koudedampen van de stikstof gaven een sfeervol effect, maar toen de veiligheidsexpert van de universiteit die foto's zag nam hij acuut contact op met Geim. Hoe had hij als wetenschapper zo op de foto kunnen gaan zonder het dragen van handschoenen en een veiligheidsbril!?
Eigenwijs als Geim is, demonstreert hij deze middag maar al te graag wat hij daarvan vindt. Hij neemt het deksel van de tank en laat eerst wat stikstof vloeien over het podium. Dan gaat zijn hand in de met -196 graden koude vloeistof gevulde tank. Geim strooit het spul met zijn blote handen zonder blikken of blozen over het podium heen. "Als ik dit had gedaan met handschoenen had ik er zeker brandwonden aan over gehouden", zegt hij. Hij kan dit soort dingen dus maar beter doen zonder die verplichte 'veiligheidsmaatregelen'. Geim maakt het echter nog bonter, wanneer hij de tank aan zijn mond zet en een slok neemt. De vloeistof sproeit uit zijn mond. De zaal is eindelijk los en een applaus daalt neer over het podium.
Met de woorden '*don't try this at home*' eindigt Geim de show. Danny is een beetje teleurgesteld: "Hij heeft ons helemaal geen grafeen laten zien." Lisanne is wel tevreden: "Ik vond het vet. Het zijn eigenlijk hele normale mensen, maar je kon wel een beetje zien dat dit optreden een 'moetje' was voor ze."
Als Geim en Novoselov nonchalant van het podium afstappen, toont een deel van het publiek zich plots minder verlegen. De twee worden omringd door mensen die graag even een woordje wisselen. Studenten willen met ze op de foto en laten de plaatjes trots aan elkaar zien. Geim en Novoselov vertrekken met (oud-)collega's naar het lab voor hoge magneetvelden. Achtervolgd door persmuskieten en – op gepaste afstand – de beveiligers. Zo lijkt het toch nog even of de faculteit zojuist is bezocht door twee ware popsterren. ★

Tekst: Roel van der Heijden
Fotografie: Gerard Verschooten

Tussen een vraaggesprek met de Volkskrant en hun ontmoeting met scholieren hadden Andre Geim en Kostya Novoselov nog even de tijd om Vox te woord te staan. Over het nut van goede samenwerking, nieuwe experimenten en het gedoe rondom de Nobelprijs.

‘In Nijmegen ontwikkelde ik een eigen stijl’

Heeft de Radboud Universiteit volgens u bijgedragen aan de Nobelprijs?

GEIM: “Laat ik voorop stellen dat mijn tijd in Nijmegen, bijna zeven jaar, belangrijk is geweest voor mijn vorming als wetenschapper. Ik kreeg hier mijn eerste vaste aanstelling. Het waren jaren waarin ik een eigen stijl kon ontwikkelen. Ik hoor vaak dat mensen zeggen dat wij vergeleken met collega-wetenschappers een andere stijl hebben. Dat heeft betrekking op ons vrijdagmiddagonderzoek: met de benen op tafel brainstormen. Zeven jaar van mijn 28-jarige carrière heb ik in Nijmegen doorgebracht, 25 procent van de tijd. Dat is een belangrijk aandeel.”

Was die stijl gebruikelijk bij het lab voor hoge magneetvelden (het HFML, waar Geim in Nijmegen werkte, red.) of was het uw eigen stijl die u meenam naar Nijmegen?

NOVOSELOV: “Het was Andre’s stijl.”
“Die stijl had ik al”, beaamt Geim, “maar ik heb ‘m in Nijmegen verder ontwikkeld. De kracht van Russische wetenschappers is dat ze dingen kunnen doen met een schaars aanbod aan faciliteiten. Simpelweg omdat er in Rusland weinig apparatuur aanwezig is. Nijmegen heeft juist veel faciliteiten, waaronder de magneten van het HFML. Interessant onderzoek veronderstelt een combinatie van faciliteiten, liefst een hele nieuwe combinatie, dat helpt. Daarom hebben we hier verschillende belangrijke experimenten kunnen doen, waar ik ook erg trots op ben. Het komt niet vaak voor dat mensen op conferenties op je af komen en zeggen: ‘Ik ken jou’. Van grafeen weten ze doorgaans niet veel, ze kennen me meestal van het experiment met de kikker in een ultrasterk magneetveld. Dat beeld van die zwevende kikker is zo wonderlijk dat het lang blijft hangen bij mensen.”

Maar vindt u het terecht dat Nijmegen zoveel aandacht schenkt aan deze Nobelprijs?

GEIM: “Het is niet waar dat het grafeenonderzoek hier in Nijmegen begon. We hebben het meeste werk in Manchester gedaan. Maar de samenwerking met Nijmeegse wetenschappers is wel essentieel geweest. Met Misha Katsnelson begon de samenwerking in 2005. Zonder zijn bijdrage zou ons aandeel in de prijs lager zijn. Het is ons, met hem, niet alleen gelukt om dit nieuwe onderzoeksveld te openen, het is ons ook gelukt om de afgelopen vijf, zes jaar de leiders op dit vlak te blijven. Zonder Misha zou dat absoluut onmogelijk zijn geweest.
NOVOSELOV: “Veel werk op het gebied van grafeen is hier verricht. Samen met Jan Kees Maan, Uli Zeitler, Annalisa Fasolino. Maar we hebben de mensen waarmee we samenwerken niet op geografische gronden uitgezocht. We werken met ze samen omdat ze simpelweg de besten zijn op dit gebied.”

We kregen uit eerdere interviews de indruk dat u het gedoe rondom de Nobelprijs beu bent. Verveelt het u?

“*We’re not bored, we’re tired*”, zegt Geim terwijl hij in z’n ogen wrijft en achterover leunt. Als Novoselov even later het woord neemt, staart Geim naar buiten.

Wat wordt jullie nieuwe onderzoeksveld en zal Nijmegen daar ook bij betrokken worden?

NOVOSELOV: “Het zou interessant zijn om iets heel nieuws op te zetten. Het probleem is alleen dat grafeen zo’n rijk onderwerp is, we staan nog maar aan het begin. Ik verwacht nog heel veel nieuwe dingen naar boven te halen over dit materiaal. Elk nieuw experiment met grafeen is nog interessanter dan het vorige. Dus een groot deel van mijn toekomstig werk, en van Andre’s werk ongetwijfeld ook, zal zich afspelen op het gebied van grafeen. En het is aannemelijk dat we op dit terrein met onze Nijmeegse collega’s blijven samenwerken. Met Misha Katsnelson hebben we bijna dagelijks contact.”

Hebt u het HFML nodig bij dat onderzoek?

NOVOSELOV: “Het HFML is een unieke faciliteit en is van nut voor een heleboel experimenten. En nu ook de free electron laser (een ondergronds laserlab naast het lab voor hoge magneetvelden, red.) erbij komt, worden de faciliteiten hier alleen maar beter.”

U zei in eerdere interviews dat u geen bijzonder hoogleraar aan de Radboud Universiteit zou zijn geworden als u niet dacht dat er iets veranderd was. Welke verandering bedoelde u?

GEIM: “Ik wil nog even duidelijk maken dat ik vooral ben vertrokken omdat ik in Nijmegen niet verder kon groeien. Ook mijn vrouw (nu natuurkundehoogleraar in Manchester, red.) kon hier geen baan vinden. Het was een heel logische carrièrestap. Wat er veranderd is, is de intensieve samenwerking van de laatste vijf jaar, met Misha Katsnelson, met Jan Kees Maan. Kostya was hier verschillende keren voor onderzoek op het lab voor hoge magneetvelden. Op een gegeven moment werd de samenwerking zo intensief, werden de banden zo structureel, dat ik dacht: ik kan die banden net zo goed formaliseren.” ★

Tekst: Paul van den Broek en Martine Zuidweg

FOTO: WILLEM HOOGLUGT

HET WILDE LEVEN VAN ISABELLA GARDNER

In de biografie *Not at All What One Is Used To: The Life and Times of Isabella Gardner* zit twintig jaar werk van Marian Janssen, hoofd International Office van de Radboud Universiteit. Ze schreef het boek op verzoek van Gardners familie.

Janssen werkte nog bij de afdeling Amerikanistiek toen ze met Gardner in aanraking kwam. Tijdens haar promotieonderzoek werd ze in het archief van Washington University aangesproken door de hoofdbibliothecaris over de net binnengekomen correspondentie van dichter Isabella Gardner (1915-1981). “Ik mocht die correspondentie van Gardner bekijken voordat iemand anders het had ingezien. Er bestond voor mij niets leukers dan dat”, vertelt ze.

Hoewel het materiaal niet veel te maken had met haar onderzoek naar de *Kenyon Review*, raakte Janssen toch direct geïnteresseerd in de brieven van Gardner. “Noem een belangrijke Amerikaanse dichter of toneelauteur uit die tijd en hij correspondeerde met Gardner. Haar brieven zijn literair hoogstaand en toch persoonlijk.”

Na het afronden van haar proefschrift speelde Janssen al met de gedachte om een biografie te schrijven. Ze onderzocht verschillende vrouwelijke auteurs en kwam uiteindelijk bij Gardner terecht omdat er van haar veel bruikbaar materiaal beschikbaar en toegankelijk was. “Ik ben toen gaan kijken hoe belangrijk Gardner is geweest. Het bleek dat ze in de jaren vijftig zeer bekend was, maar daarna snel in de vergetelheid raakte.”

Gardner was het middelpunt van verschillende culturele werelden in Amerika. Uiteenlopende sociale groepen komen in haar samen, van de rijkste adel van New England tot de maffia in New York. In haar hoogtijdagen werd ze geroemd door dichters als T.S. Eliot, William Carlos Williams en Sylvia Plath. Maar omdat ze weinig schreef – slechts vier bundels gedurende haar leven – bleef ze niet in de belangstelling staan. Janssen: “Dat kwam ook omdat ze niet wilde meegaan in de harde competitie van de mannelijke dichters uit haar tijd. Zij was getrouwd en ze had kinderen. Haar eigen carrière maakte ze daarbij nog eens ondergeschikt aan de carrière van een van haar vier echtgenoten, de dichter Allen Tate.”

Janssen nam zich voor het leven van Gardner verder te onderzoeken, maar moest haar plan opzij zetten toen ze een aanstelling kreeg bij het International Office. Ze besloot de biografie te bewaren voor haar pensioen. Maar twee jaar geleden kreeg ze opeens een mail van het Isabella Gardner Museum in Amerika: “Bent u die mevrouw die wel eens over Isabella Gardner publiceert?” Het museum, gesticht door een overgroottante van de dichter, vroeg Janssen om een lezing te geven. “Daar stond ik dan tegenover de halve familie van Gardner. Wat was ik nerveus!” ’s Avonds bij het diner werd Janssen gevraagd wanneer

Birds in a vulnerable land

where there is sea to salt the sand

I rut, and roost, and rot, and sing,

occasionally on the wing.

(“Southwest of True North”)

haar boek over Gardner uit zou komen. Ze legde uit dat ze geen biografie kon schrijven vanwege een gebrek aan tijd. Nog de volgende dag belde de broer van Gardner haar op: “Als jij kan zorgen dat je een jaar sabbatical neemt, dan zorgen wij dat je via een stichting geld krijgt om aan je biografie te werken.” Janssen kon haar oren niet geloven.

Kaviaar

De helft van dat jaar werkte ze als *visiting scholar* in Berkeley omdat ze daar toegang had tot alle kranten en tijdschriften die ze nodig had. Ze had al duizenden kopieën van de brieven van Gardner in Nederland en liet die naar Berkeley opsturen. De brieven herlas ze per periode. Janssen spreekt vooral enthousiast over de interviews die ze hield voor haar onderzoek. “Omdat Gardner in zoveel verschillende milieus verkeerde, at ik de ene keer kaviaar met Pullitzer Prize winnende auteurs en interviewde vervolgens heroïnejunks in een McDonald’s.” Het was vooral het onderzoek voor de biografie waar Janssen veel plezier uit haalde. Het schrijven vond ze veel moeilijker. “Sommige mensen zijn het gelukkigst als ze schrijven, ik ben dat juist als ik onderzoek doe. Daarom heb ik veel aandacht besteed aan de stijl van het boek.”
Dat Gardner een wild leven leidde, zo versleet ze vier echtgenoten en was naast dichter ook comédienne op Broadway, maakt het verhaal meeslepend. Een van Gardners echtgenoten zei eens dat hij geloofde dat Gardner chaos in haar leven creëerde om erover te kunnen schrijven. Uit de eerste Amerikaanse kritieken blijkt grote waardering voor de biografie. Janssens boek lijkt tot haar genoegen ook een herontdekking van de poëzie van Gardner teweeg te brengen. Zo raakte de Amerikaanse criticus Steven Gould Axelrod na het lezen van de biografie overtuigd van het werk van Gardner. Hij nodigde Janssen uit om lezingen te geven in San Francisco en Hawaï. Bij de eerste ontmoeting in San Francisco omhelsde hij Janssen spontaan om zijn blijdschap vanwege het boek te uiten. “Dat is wat ik probeerde te bereiken met de biografie, dat mensen tijdens het lezen geroerd raken. Ik wilde een mooi verhaal schrijven waarbij de lezer niet zou merken dat het een wetenschappelijk verantwoord werk is.” ★

Tekst: Jaap Godrie

De biografie Not at All What One Is Used To: The Life and Times of Isabella Gardner, geschreven door Marian Janssen en gepubliceerd door de University of Missouri Press wordt maandag 13 december gepresenteerd in Boekhandel Roelants Nijmegen.

WETENSCHAP**KORT**

GHB-VERSLAVING IN KAART

Het kenniscentrum voor verslavingszorg Nispa, waar de Radboud Universiteit ook deel van uitmaakt, gaat onderzoek doen naar GHB-verslaving. GHB (Gamma-hydroxyboterzuur) is een populaire partydrug onder jongeren. Naar schatting twintigduizend jongeren gebruiken dit zeer verslavende middel. De oorzaak van die populariteit is volgens onderzoeksleider Cor de Jong van praktische aard: “GHB is eenvoudig zelf te maken en het is goedkoop.” Stoppen is moeilijk en kan ernstige complicaties met zich meebrengen. “Er is een patiënt geweest die eenentwintig dagen op de intensive care lag na het stoppen met zijn GHB-verslaving.” Doel van het onderzoek is meer kennis te vergaren over de omstandigheden waaronder jongeren GHB gebruiken. Ook de gevolgen van de verslaving en de complicaties die optreden bij het stoppen worden in kaart gebracht. Het project zal eind 2012 zijn afgerond. De Jong: “We hopen dat er dan 350 patiënten veilig en comfortabel zijn afgekickt en dat we meer inzicht hebben in wat voor mensen GHB-gebruikers zijn. Eind 2012 willen we een beproefd protocol presenteren.”

PAK CORRUPTIE RUSTIG AAN

Corruptie is smerig, vindt ook De Wereldbank. Toch is het belangrijk om corruptie niet overhaast aan te pakken, zeggen economen Eelke de Jong (Radboud Universiteit) en Christian Bogmans (Universiteit Tilburg) in een artikel in het *European Journal of Political Economy*. Een te snelle aanpak kan volgens de auteurs de handel op korte termijn zodanig benadelen dat bedrijven failliet gaan. Ter illustratie noemen de auteurs de Oekraïne, waar in 2004 strenge-anticorruptiewetgeving werd ingevoerd. De handel viel er volledig stil. De import van levensmiddelen stagneerde en prijzen stegen. Veel Oekraïense bedrijven gingen failliet door de plotselinge wijziging van de regels. Corruptiebestrijding is volgens de auteurs dan ook meer gebaat bij een geleidelijke aanpassing van regels en werkwijzen.

GEEN DEPRESSIEVE MUIZEN

Depressie is een veelvoorkomende ziekte die ondanks toenemende kennis van de hersenen nog altijd niet te genezen is. Ard Peeters, bijzonder hoogleraar gedragsfarmacologie, geeft daar verschillende redenen voor. Dat er geen depressieve muizen bestaan, bemoeilijkt het onderzoek naar geneesmiddelen. Daar komt bij dat de klachten bij iedere patiënt verschillend zijn. Niet in de laatste plaats is het brein volgens Peeters knap eigenwijs. In zijn oratie gaat hij in op deze en andere problemen bij het ontwikkelen van nieuwe medicijnen tegen hersenziekten als depressies. Hij voorspelt dat in de toekomst op de persoon aangepaste medicijnen ontwikkeld gaan worden. Door kleinere zelfstandig ondernemers die creatiever en sneller kunnen opereren dan de grote farmaceutische bedrijven. “Het is aan de universiteiten om bij dit proces betrokken te raken en een creatieve partner te worden voor deze nieuwe entiteiten.”
De oratie van Ard Peeters vindt plaats op 16 december om 15.45 uur in de Aula.

UNITED NETHERLANDS: DEBATING DAY

Iedere week weer werken de bestuursleden van United Netherlands naar de vrijdag toe. Op die dag krijgen de 28 delegatieleden een totaalpakket aan lezingen, trainingen en simulaties. Allemaal om ze klaar te stomen voor hét evenement van het jaar: Harvard National Model United Nations in februari 2011. Dan moeten ze vlammen. **Aflevering 2: de confrontatie met oudgedienden.**

Diplomaten in de dop

Trainen voor Harvard

"We zijn nu een half uur bezig en we hebben al twee resoluties gekregen van anderhalf A4. Dat kan niet, die heb je vooraf uitgeschreven. Doe dat niet in Harvard, dat valt op en daar is men niet van gediend. De twee landen die de resolutie hebben ingediend, kunnen hun usb-stick komen ophalen. We nemen ze niet mee." Een van de bordjes vliegt omhoog. "Voorzitter, Venezuela wil graag weten om welke twee landen het hier gaat." Gelach in de zaal. Noord-Korea gaat mee in het verzoek. Ze krijgen beiden nul op rekest. "Zo gaan we niet met elkaar om."

Wat eruitziet als een vrij eenvoudig lokaal in het Spinozagebouw is die vrijdagmiddag de Verenigde Naties in het klein. Bloedserieus, met als onderwerp van de dag: terrorisme. Het is D-Day, Debating Day, een belangrijk dag in de training van de achtentwintig delegatieleden. Ze nemen het vandaag op tegen zestien routiniers, alumni van United Netherlands. Dat is veel, vorig jaar kwamen er zes tot zeven naar de speciale trainingsdag. Sommige van deze oudgedienden zijn nog student, andere werken inmiddels, vaak op hooggeplaatste functies of in het buitenland.

Grootmachten

De voorbereidingen voor Harvard zijn al enkele weken in volle gang. Iedere vrijdag krijgen de delegatieleden op de Radboud Universiteit academische lezingen van veelal externe sprekers en ze trainen hun vaardigheden voor spreken in het openbaar, lobbyen, onderhandelen en schrijven van resoluties. Speeches worden opgenomen en de videobeelden teruggekeken om de presentatie te evalueren. "Ze zijn er bijna klaar voor", zegt delegatieleider Angela Pilath (23). "Wat we nu vooral nog moeten doen, is alles verder aanscherpen en *finetunen*, de kwaliteiten oppoetsen zodat ze kunnen stralen."

Begin november heeft United Netherlands te horen gekregen dat ze het Verenigd Koninkrijk mogen vertegenwoordigen in Harvard. "Dat is heel goed, beter dan Litouwen bijvoorbeeld", legt PR-man Wouter Sterk (23) uit.

Achterin de zaal kijken Wouter Sterk, Angela Pilath en Biejan Poor Toulabi kritisch naar de prestaties van de delegatieleden.

Missie van United Netherlands

"United Netherlands wil een platform creëren waar getalenteerde, ambitieuze en gemotiveerde mensen elkaar uitdagen hun volledige potentie als wereldburgers te ontwikkelen."

DE ORGANISATIE:

- verbindt studenten met verschillende achtergronden en perspectieven om te reflecteren op internationale kwesties;
- biedt studenten de vaardigheden en kennis die nodig is om effectief om te gaan met wereldwijde uitdagingen;
- creëert en netwerk van gedreven jonge mensen met een visie.

www.unitednetherlands.org

"Als UK ben je een grote speler. Een bondgenootschap met de VS ligt voor de hand. We zijn eigenlijk altijd wel grootmachten geweest, P5-landen met vetorecht. In ieder geval de laatste jaren: Rusland, VS, China, Frankrijk. Dat komt omdat we het goed doen. In het verleden behaalde resultaten spelen mee in de verdeling van landen." Waar is United Netherlands dan zo goed in? Wouter: "De wil tot samenwerking, dat we proberen tot een consensus te komen. En we horen altijd dat onze voorbereiding erg goed is." Poldermodel dus.

Bravoure

De ochtend begint met een lezing van Promise Mkwananzi, gevlucht leider van de studentenprotesten in Zimbabwe en sinds drie jaar in Nederland. Hij vertelt de toekomstige diplomaten over de geschiedenis van het conflict in zijn geboorteland, de huidige situatie en de komende verkiezingen. "De oppositie gaat die winnen. Het is vooral spannend wat er daarna gebeurt, hoe de overdracht van de macht verloopt." Promise geeft over deze kwestie ook advies aan buitenlandse zaken en wil zoveel

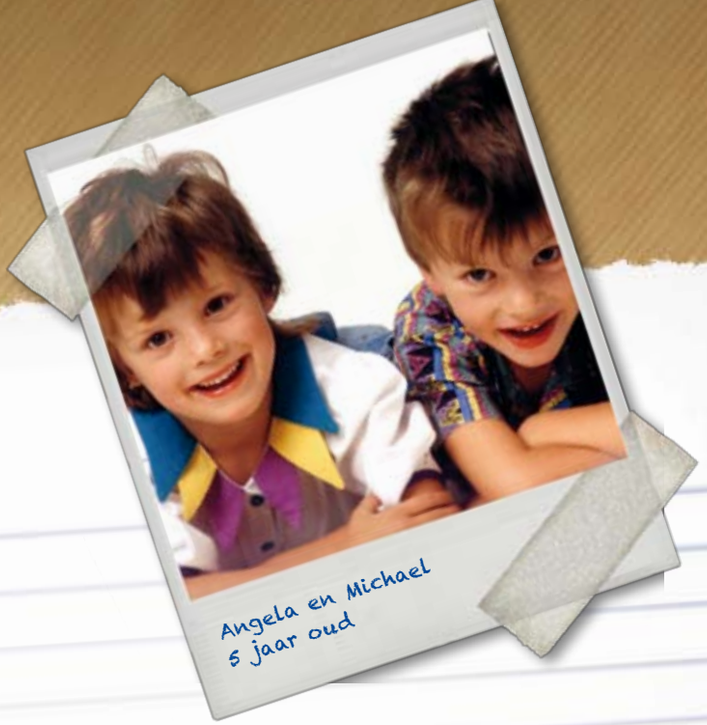
Angela en Michael
5 jaar oud

GMUN in Genève
2009

Angela Pilath
Creatieve perfectionist

Waarom is Angela Pilath de perfecte UNL-er? Een korte karakterschets door vriend Wouter Kruithof, tweelingbroer Michael en vriendinnen Hanna en Alma.

Sociaal: “Angela was als kind al betrokken en hulpvaardig. Was een vriendin slecht in wiskunde, dan hielp ze altijd. Ze kan bovendien goed luisteren.”

Wereldburger: “Angela heeft al veel van de wereld gezien: ze heeft vrienden in Polen, Tsjechië en Portugal, ze heeft gewerkt als au-pair in Engeland en is daardoor ook ontzettend goed met kinderen, dat merk je meteen als ze ergens binnenkomt.”

Ambitie: “Angela gaat voor wat ze wil en krijgt het dan ook voor elkaar. Ze is van nature nieuwsgierig. Maar ze is ook perfectionistisch, ambitieus en houdt van verantwoordelijkheden. In de toekomst zie ik haar wel een hoge functie bekleden binnen de EU of een mensenrechtenorganisatie. Ze zou ook kunnen kiezen voor een academische carrière en onderzoek doen. Ze zou zomaar professor kunnen worden.”

Brede blik: “Angela stopt veel tijd in UN, maar staart zich daar niet blind op. Ze heeft ook een gewoon studentenleven en vriendengroep waarmee ze gaat stappen. Gewoon kletsen over meisjesdingen en mannen.”

Creativiteit: “Angela schrijft en tekent. Die creativiteit komt haar van pas bij onderhandelingen en diplomatieke dingen. Je kunt wel saai en nederig gaan staan presenteren, maar Angela doet dat vaak origineler en beter.”

Stapmaatje Angela

mogelijk Nederlanders informeren over de situatie in zijn land. Liever zou hij echter in Zimbabwe zijn. “Ik moet daar zijn om echt iets te kunnen doen, maar het is te gevaarlijk.”

Na de lunch begint D-Day echt. Het is een uitgebreide versie van het rollenspel dat iedere vrijdag plaatsvindt. Normaal is dat een oefening van ongeveer een uur, dit keer debatteren de delegatieleden vier uur lang. Eenenveertig van de vierenveertig ‘landen’ zijn aanwezig en kunnen hun stem laten horen, in vloeiend Engels uiteraard. Dat gaat geregeld met enig bravoure, al bij de presentieronde. Noord-Korea spreekt bijvoorbeeld met luide stem: “The Democratic People’s Republic of Korea is present and represents our supreme leader Kim Jong-Il.” Zo, dat statement is alvast gemaakt.

UN-baby

Het debat gaat eerst over de definitie van terrorisme. Met officiële sprekerstijd en lobbytijd. “Hoe kunnen we notities doorgeven?”, wordt al snel gevraagd. Er zijn geen lopers vandaag, dus de papiertjes moeten van hand tot hand bij het juiste land terechtkomen. Al snel vliegen de briefjes door de groep, net als in een middelbareschoolklas. Wat schrijven de delegatieleden aan elkaar? Zitten er misschien ook liefdesbriefjes tussen? Wouter lacht. Hij snapt de associatie, maar gaat er niet vanuit dat er liefdesverklaringen tussen zitten. Maar, moet hij toegeven, natuurlijk zijn er wel relaties ontstaan bij United Netherlands. “Dat is logisch, je gaat toch langere tijd heel intensief met elkaar om. En ik weet het niet zeker, maar er schijnt zelfs al een United-Netherlands-baby te zijn.” Angela heeft haar huidige vriend Wouter Kruithof ook leren kennen bij de vorige delegatie van

Lobbyen, onderhandelen en samenwerken.

Stemmen: wie is vóór de ingediende motie?

United Netherlands. Haar collega, vrijgezel Biejan Poor Toulabi (22), heeft daar geen tijd voor, in ieder geval niet tijdens D-Day. Samen met MUN Trainer Lauraine Swaving moeten hij en Angela alle delegatieleden beoordelen op hun prestaties. Ze lopen met mappen door de zaal en schrijven driftig mee met alle acties

'Ik weet het niet zeker, maar er schijnt al een United-Netherlands-baby te zijn'

van hun *delegates*. Ze worden getoetst op vier elementen. Om te beginnen hun houding en presentatie. Als je spreekt, moet je rechtop staan en het publiek aankijken. Ook wordt er gekeken naar gebaren. Met de armen over elkaar staan is bijvoorbeeld niet goed.

Dertig seconden

De delegatieleden moeten leren helder te spreken, niet te snel en het Engels moet goed zijn. Wouter Sterk: "Je moet dat echt goed onder de knie krijgen. In Harvard komen drieduizend studenten bij elkaar. Als je daar deelneemt aan een van de grotere *committees*, kan het zijn dat je in een enorme zaal zit met 170 landen en meer dan driehonderd delegatieleden. Stap dan maar eens zelfverzekerd naar de microfoon om in dertig seconden je verhaal te doen."
Inhoudelijk moet je verhaal kloppen en structuur is belangrijk. In het debat krijg je slechts dertig seconden spreektijd. Heel strikt. Je moet dus snel je punt kunnen maken en niet verzanden in irrelevante details. Dat gaat tijdens D-Day niet zo goed met het delegatielid van het Verenigd Koninkrijk, die na uitgebreide complimenten en een inleiding wil beginnen aan het werkelijke standpunt en dan concludeert: "O, en nu is mijn tijd op. Ik dacht dat ik een minuut had." Giechelig gaat ze zitten. Een roestige alumnus.
Ook belangrijk bij goed debatteren is het adresseren van andere landen, om verbanden aan te geven. Die verbondenheid ontstaat in de brievenwisselingen, maar nog sneller tijdens een *unmoderated caucus*, ingelaste tijd om vrij rond te lopen en te lobbyen. Na twintig minuten is daarvoor een eerste motie ingediend en met voldoende stemmen aanvaard. De voorzitter schorst de zitting voor vijftien minuten. Dat laten de delegatieleden zich geen tweede keer zeggen. Onmiddellijk verlaten ze hun stoelen en zoeken elkaar op.
Het is een moment van rust voor Angela, Biejan en Lauraine. Ze staan in de gang iets te eten om snel wat energie te tanken. Een fulltime bestuurslid heeft weinig vrije tijd. Angela werkt vijftig uur per week voor United Netherlands en in het weekend besteedt ze nog eens vijf uur aan haar scriptie. Deze zomer hoopt ze haar studie European Studies af te ronden. "Het vraagt veel energie, maar het loont om mensen te zien groeien. Om iets te terug te doen voor wat ik vorig jaar heb gekregen. Ook nu leer ik er enorm veel van. Alles wat ik als delegatielid heb geleerd, maar dan tien keer zoveel."
De voorzitter roept iedereen weer naar binnen. Vanaf de zijlijn kijken Angela, Biejan en Wouter tevreden naar het debat. "De alumni stoken het vuur soms wat op, dat is ook hun rol, maar onze *delegates* doen het erg goed", zegt Wouter. "Je ziet dat ze zich aan elkaar optrekken", voegt Biejan toe. "We hebben uiteraard goede mensen geselecteerd, maar ze hoeven het nog niet allemaal perfect te kunnen, ze leren van elkaar." Zijn er delegatieleden die er nu al uitspringen? "Ja, meerdere", zegt Biejan. En dan, heel diplomatiek: "Maar ze zijn allemaal heel goed." ★

Tekst: Tefke van Dijk
Fotografie: Erik van 't Hullenaar

ADVERTENTIE

Vakbond voor de Wetenschap
VAWO
biedt haar leden advies en **rechtsbijstand** & strijdt o.a. voor **loopbaankansen**, beteugeling van de **werkdruk** en een goede **cao**
www.vawo.nl

restaurant VALDIN
Van Peltlaan 4 I 6533 ZM Nijmegen I 024-3556902
info@valdin.nl
www.valdin.nl
Kerst bij Valdin!
1e Kerstdag
12:00 -15:00 uur
All in Live Cooking Brunch € 39,50
17:00 of 19:00 uur
6-gangen keuzediner incl. drank € 60,00
2e Kerstdag
12:00 -15:00 uur
All in Live Cooking Brunch € 39,50
17:00 of 19:00 uur
4- gangen keuzediner incl. drank € 45,00
6-gangen keuzediner incl. drank € 60,00
Kinderen tot 11 jaar
All in Live Cooking Brunch € 19,00
3-gangen keuzediner incl. drank € 25,00
Wij zijn nieuwjaarsdag geopend!

Autoverhuur Nijmegen
Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

OPEN HUIS • 11 dec. a.s. van 12 tot 14 uur.
Kamernood?
TE KOOP: Royaal 4 kamer app.
Einsteinstraat 75, Nijmegen
€ 169.000,- k.k.

Meer informatie:
Strijbosch Thunnissen Makelaars
Tel: 024 - 365 10 10
Nijmegen - Arnhem- Beuningen
www.stmakelaars.nl
PARTNER IN DYNAMIEK

HIGH
Finding Fashion for Tall
www.langemensenmode.nl

Galilei en ik

DE INSPIRATIE

Welke geleerde grootheid heeft u het meest geïnspireerd?

Hoogleraar **Annalisa Fasolino** vertelt over haar relatie met **Galileo Galilei**. “Hij veranderde de wereld met zoiets eenvoudigs als nadenken, meten en onderbouwen.”

Annalisa Fasolino is negentien jaar als ze tijdens een natuurkundepracticum onder de indruk raakt van Galileo Galilei, de in Pisa geboren natuurwetenschapper. Hij is Italiaans, net als zij. Maar belangrijker is zijn immens grote bijdrage aan de natuurkunde. “Met Galilei begint de natuurkunde”, zegt Fasolino (56), hoogleraar Computational Condensed Matter bij theoretische fysica op de bètafaculteit. Galilei, die volgens de overlevering twee kanonskogels van verschillend gewicht van de toren van Pisa liet vallen om de valsnelheid te meten. Die in zijn werkplaats in Padua een helling bouwde om de wetten van de valbewegingen verder te onderzoeken. Om de tijdsduur te meten gebruikte hij een grote ton water waarin hij een klein gaatje boorde. Na elk experiment mat hij de hoeveelheid water die in de emmer terecht was gekomen. Meten is weten, nu vinden we dat doodgewoon, maar in de tijd van Galilei werd dat op de Europese universiteiten nog niet gedaan. Galilei legde met zijn manier van werken de basis voor de natuurkundige methode. Hij formuleerde een theorie die hij toetste met experimenten. Het maken van een apparaat voor dit doel was totaal nieuw.

“Zijn collega’s aan de Universiteit van Padua onderzochten de natuur nog altijd zoals Aristoteles dat had gedaan: ze keken goed om zich heen en lieten het daarbij. Hun aannames over de natuur waren gebaseerd op waarnemingen en logische redeneringen, op een filosofisch model. Galilei heeft die bestaande ideeën radicaal in twijfel getrokken en zonodig met experimenten geverifieerd”, zegt Fasolino. En hij had er succes mee. Aristoteles, die zijn hele leven geen enkel experiment had uitgevoerd, keek rond en schreef dat een zwaar voorwerp altijd eerder beneden is dan een licht voorwerp. Galilei heeft dat met zijn experimenten vanaf de toren van Pisa en in zijn werkplaats genadeloos onderuit gehaald. De kanonskogels kwamen precies tegelijk beneden. Hij toonde aan dat de snelheid van vallende voorwerpen niet van het gewicht afhangt en dat als er geen wrijving is, alle voorwerpen met dezelfde snelheid naar beneden vallen.

‘Een tekst van Galilei lijkt wel één lang gedicht’

Twijfelen

Toen ze zelf begon te experimenteren als eerstejaarsstudent aan de universiteit van Rome besefte Fasolino hoe vernieuwend Galilei eigenlijk te werk was gegaan. “Hij maakte een cultuur van duizend jaar ineens kapot met zoiets eenvoudigs als nadenken, meten, onderbouwen. Dat is toch fantastisch: je hoeft geen *high technology* neer te zetten om een enorme impact te hebben. Bovendien: de woorden van bekende mensen in twijfel trekken, dat gebeurt niet iedere dag. “Het niet accepteren van vanzelfsprekendheden, precies dat sprak de jonge Annalisa aan in Galilei. “Dat hij durfde te twijfelen aan alle zekerheden die iedereen voor waar aannam, dat maakte op mij veel indruk. Ik was negentien. Ik wilde de wereld veranderen, net als mijn generatiegenoten. We hebben het over de jaren zeventig: mijn generatie dacht dat alles beter kon en dat was voor een deel natuurlijk ook waar. Iemand als Galileo was daarbij een groot voorbeeld. Niet dat ik zelf dacht dat ik als bescheiden meisje zoveel vernieuwing zou kunnen voortbrengen, dat niet. Maar zijn vrije denken was voor mij enorm inspirerend.”

De Italiaan uit Pisa was een enorme vernieuwer, op allerlei vlakken. Hij wilde niet schrijven voor zijn collega’s of de kerk, maar een groot publiek aanspreken. Ook dat was in zijn tijd ongebruikelijk. Het gros van zijn collega-wetenschappers publiceerde in het Latijn, Galilei schreef ook in de Italiaanse volkstaal, die in die tijd geen status had. Om zijn lezers te boeien lette hij nog eens extra op de vorm waarin hij zijn woorden goot. Tijdens de natuurkundelessen las Fasolino de oorspronkelijke tekst van zijn boeken. En raakte gefascineerd. “Hij kon fantastisch schrijven! In een heel mooi ritme, een tekst van hem lijkt wel één lang gedicht.” *Il Dialogo* (1632), over de ins en outs van de wereldbeelden van de Griekse astronoom en wiskundige Claudius Ptolemaeus en van zijn vakgenoot Nicolaas Copernicus uit Noord-Europa, leest volgens Fasolino als een roman. Het boek is geschreven als een dialoog, een gesprek tussen drie personen waarvan er twee een verschillend wereldbeeld vertegenwoordigen en de derde de rol speelt van kritische buitenstaander. Vier dagen lang laat Galileo de drie converseren over zoiets als de beweging van de aarde rond de zon.

Probeert u dat als wetenschapper ook, dat brede publiek bereiken?

“Ja, dat is denk ik ook onze rol: nieuwe dingen doen en die toegankelijk maken voor anderen, net zoals Galilei voor ogen had. Ik merk bijvoorbeeld dat ik beter schrijf als ik samen schrijf met jongere mensen of met vrouwen. Ik ben dan meer geneigd om dingen uit te leggen in een paper. Mannen hebben sneller de neiging om te zeggen ‘dit moet iedereen maar weten’ en er verder weinig woorden aan vuil te maken. Ik vind dat geen goed uitgangspunt. Hoezo moet iedereen het weten? Je moet wel uitleggen hoe het zit.”

Is het nog wel te doen, wat Galilei probeerde, de wetenschap voor een breed publiek toegankelijk maken?

“De natuurwetenschappen zijn zo specialistisch geworden. De ene natuurkundige kan de andere natuurkundige ook niet meer zo makkelijk volgen. Ik probeer me daar wel bewust van te zijn, probeer zo te schrijven dat die andere natuurkundigen mijn teksten ook begrijpen. Maar ik vind dat we tegelijkertijd moeten proberen om een breed publiek te bereiken door meer

Galileo Galilei (1564-1642)

Galileo Galilei wordt geboren in Pisa, als oudste zoon van zes kinderen. Zijn vader Vincenzo Galilei, in die tijd een bekend musicus, wil dat zijn zoon geneeskunde gaat studeren. Eenmaal op de Universiteit van Pisa ontdekt Galilei dat wiskunde zijn echte passie is. Hij blijft officieel student geneeskunde maar gaat stiekem colleges volgen in de natuurfilosofie en wiskunde. Vier jaar later keert hij zonder diploma terug naar de streek waar zijn familie woont. Hij gaat bijlessen geven en zet zijn studie van de wiskunde thuis voort. In 1589 wordt hij hoogleraar wiskunde aan de Universiteit van Pisa. Hier begint zijn onderzoek naar de beweging van vallende lichamen. Al snel krijgt Galilei problemen met zijn collega's, die er in zijn ogen een ouderwetse Aristoteliaanse houding op na houden. Galilei vertrekt en wordt drie jaar later hoogleraar aan de Universiteit van Padua. Thuis richt hij zijn werkplaats in als instrumentenmakerij voor eigen proeven. Hij ontwikkelt en passant een proportionaalpasser en een verbeterde versie van de Nederlandse telescoop. Met de telescoop doet hij nieuwe astronomische ontdekkingen die hij publiceert in zijn boek Sidereus Nuncius (De Sterrenbode). In 1610 verruilt Galilei Padua voor Florence. Hij wordt wiskundige en filosoof van de familie De' Medici. In 1632 publiceert hij De Dialoog over de twee belangrijkste wereldbeelden, waarin hij partij kiest voor Copernicus. Niet lang daarna roept Rome Galilei op het matje. Hij moet het heliocentrisch model afzweren en krijgt levenslang huisarrest. Terwijl hij onder huisarrest is, slaagt hij erin zijn laatste werk Gesprekken en wiskundige bewijzen over twee nieuwe wetenschappen (een wiskundige behandeling van de vrije val en van de beweging van projectielen) in Leiden te laten publiceren.

'Zijn eerste doel was kennis, een organisatie van gedachten over de wereld'

aanwezig te zijn in de maatschappelijke discussie. Dat vraagt wel een minimum aan kennis die helaas vaak niet aanwezig is in Nederland."

Hoezo?

"Als er iets is dat ik in Nederland niet kan uitstaan, is het wel het gemak waarmee mensen zeggen: 'Ik begrijp er niks van'. Mensen die bij een wetenschapsverhaal meteen sputteren dat ze er niks van willen weten omdat het toch te moeilijk voor ze is, daar stoor ik me aan. Dat mag niet, vind ik. De wetenschap is een deel van onze cultuur, is net zo waardevol als een toneelstuk van Shakespeare. Je hoeft er niet veel van te begrijpen, maar toon tenminste belangstelling. Ik zou echt willen dat wetenschap meer als onderdeel van de cultuur wordt beschouwd, niet als een buitenbeentje. Dat zou de wetenschap meer status kunnen geven en dan zouden mensen misschien ook bereid zijn een uur naar je te luisteren in plaats van vijf minuten. Natuurlijk wordt het met de verregaande specialisatie steeds moeilijker om de details te begrijpen. Maar de fascinatie voor de wereld, de wereld willen kennen en begrijpen, hoe kan dat nou niet aanspreken?"

Is dat in Italië anders?

"In Italië vindt ieder jaar in Genua het festival van de wetenschap plaats. Een week lang worden praatjes en demonstraties gehouden over bètawetenschap, over sociologie, filosofie. We hebben een paar jaar terug met drie mensen uit de hoek van het grafeenonderzoek daar een praatje gegeven. Novoselov (de Nobelprijswinnaar, red.) was er ook en hij was stomverbaasd over de enorme belangstelling. Wij waren allemaal verbaasd. Het was zaterdag, een prachtige zomerdag, wie wil er dan iets horen over grafeen? Ik kan me niet voorstellen dat dat in Nederland ook zou gebeuren."

Haar vakgebied is computational condensed matter. Fasolino bestudeert structuren van materialen en kijkt hoe de structuur van invloed is op de eigenschappen van het materiaal, zoals de wisselwerking van atomen.

Wat zou Galilei van uw vakgebied hebben gevonden?

"Ik denk dat-ie het fantastisch zou vinden dat we nu atomen kunnen zien. Dat wij met bepaalde technieken in staat zijn om individuele atomen te visualiseren, met de scanning tunneling microscopie of de atomic force microscopie. Dat had hij fascinerend gevonden."

Galilei's doel was de wereld beter te leren begrijpen. En niet het toepassen van zijn kennis. Nog een reden waarom de Italiaan Fasolino zo aanspreekt. "Leonardo da Vinci is wellicht meer bekend maar spreekt mij totaal niet aan. Da Vinci was een enorme veelzijdige persoonlijkheid: hij was ontwerper, uitvinder, schilder, maar hij was geen wetenschapper. Hij heeft geen wetten van de natuur gevonden, zoals Galilei."

Traagheid

Galilei is wel een echte wetenschapper, zegt Fasolino. Dat zie je aan zijn methoden van onderzoek maar ook aan zijn pogingen de werkelijkheid onder te brengen in modellen. Zo is hij de eerste wet van de mechanica op het spoor gekomen, waarmee hij een opvallende eigenschap van massa beschreef, namelijk het principe van traagheid. Traagheid wil zeggen dat er kracht nodig is om een voorwerp op gang te brengen en ook dat het, eenmaal in beweging, de neiging heeft voort te gaan, zodat er ook weer kracht nodig is om het tot stilstand te brengen. Het bestaan

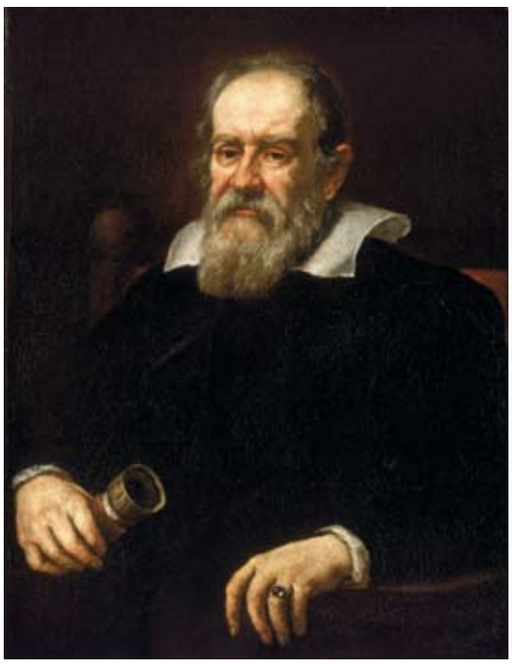

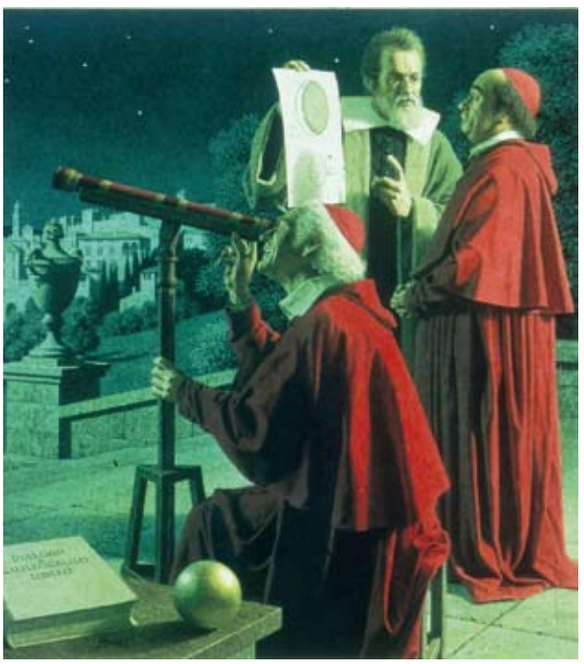

van traagheid blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat je bij hard remmen doorschiet in de rijrichting. Fasolino: “Dit is een wet die onze studenten nog steeds als een van de eerste dingen leren. Newton heeft het bestaan van traagheid in formule gebracht, maar Galileo heeft de basis gelegd.”
Door Galilei zag de jonge Fasolino al vroeg in dat het bij natuurkunde draait om een beter begrip van de wereld. “Het doel van natuurkunde is niet nuttige dingen maken, maar de natuur begrijpen. We zijn geen ingenieurs. Wat je als wetenschapper doet hoeft niet morgen nuttig te zijn, zoals tegenwoordig overal in de wereld vaak wel wordt gevraagd. Je moet een model vinden waarmee je de feiten kunt beschrijven, je hoeft geen toepassing te vinden. Die toepassing komt vanzelf, maar is niet ons eerste doel. Het eerste doel is kennis, is een organisatie van gedachten over de wereld.”
Galilei combineerde natuurkunde en filosofie. Toen hij in 1610 van de Universiteit van Padua vertrok om aan het hof van de familie De Medici in Firenze te gaan werken, eiste hij voor zichzelf de titel ‘wiskundige en filosoof van de Groothertog van Toscane’ op.
In Italië zijn natuurkunde en filosofie nog altijd verwante disciplines, vertelt Fasolino. “Veel van mijn studiegenoten studeerden zowel filosofie als natuurkunde.” Met een filosofische bagage sta je als fysicus met beide benen op de grond. Je bent bezig met het analyseren van feiten, meer in het algemeen bezig met de ontwikkeling van de maatschappij. Het is een pluspunt, vindt Fasolino. “Ik zie hier niet zo vaak dat natuurwetenschappers gevraagd wordt om hun mening te geven over een kwestie. In Italië staan natuurkundigen in hoger aanzien, ze worden gezien als intelligente mensen die een mening hebben over maatschappelijke kwesties. Ze staan midden in de maatschappij. In Nederland worden fysici meer gezien als wereldvreemd: ze doen hun ding, maar wat weten ze over de maatschappij? Terwijl een goede fysicus overal over kan praten.”
Een kanttekening wil ze wel maken. Galilei is weer een man en dat is jammer, zegt Fasolino. “In de natuurkunde zijn er geen vrouwen van dit kaliber.” Zelf heeft ze tijdens haar studietijd zo’n vrouwelijk rolmodel terdege gemist. Maar op de middelbare school was er wel een docent, die haar en haar klasgenoten naar wiskundelezingen en -competities bracht over zoiets als de symmetrie in de natuur of het getal pi. “Ik was in alle vakken goed, ik had alle kanten opgekund, maar zij motiveerde me door te benadrukken dat ik aanleg had voor wiskunde en er vooral mee verder moest gaan. Ik apprecieerde het vertrouwen dat ze in me had. Dat is denk ik heel belangrijk voor jonge mensen, ik was toen vijftien, dat iemand tegen je zegt: oké, jij kan het.”

‘In Italië staan natuurkundigen in hoger aanzien’

Probeert u nu ook een rolmodel te zijn voor uw studenten?
“Ik ben naar Nederland gekomen toen ik relatief oud was, veertien jaar geleden. Toen mijn man, Jan Kees Maan (hoogleraar-directeur van het lab voor hoge magneetvelden, red.) hoogleraar werd in Nijmegen, ben ik hier een geschikte baan gaan zoeken en drie jaar later kwam ik naar Nijmegen. Dat was in het begin heel moeilijk. Ik had een goede positie aan de Universiteit van Modena. Ik had mijn carrière daar opgebouwd, kende alle collega’s in mijn veld, ik was bij de studenten geliefd als docent. Dan kom je hier en je hoort mensen klagen dat je niet duidelijk bent. Dat is heel hard. Het is de andere taal, de andere manier van doen, voor veel studenten was ik de eerste vrouw die ze ooit hadden gezien in de rol van docent. Allemaal aspecten die maakten dat ik ineens geen goed rolmodel meer kon zijn.” Ze pauzeert even, schatert dan: “Ik was een rolmodel van niks.”
Sinds twee jaar is Fasolino hoogleraar. Ze begeleidt nu ook getalenteerde vrouwelijke post docs en promovendi voor wie ze wel degelijk een voorbeeld is.

Galilei heeft in zijn tijd tegen heel wat heilige huisjes geschopt. Is dat aan de universiteit vandaag de dag nog nodig?
“In mijn oratie (oktober 2008, red.) heb ik al gepleit voor een wet waarin staat dat geen enkele beslissing genomen kan worden zonder dat vrouwen deel uitmaken van de beslissende organen. Geen benoeming op de universiteit als niet ten minste een derde deel van de commissie uit vrouwen bestaat. Ik ben ervan overtuigd dat daardoor het aantal vrouwen in de natuurwetenschappen zal stijgen. En meer diversiteit zorgt in mijn opinie voor meer creativiteit.”

Wat zou u hem vertellen als u Galilei nu zou tegenkomen?
“Dat hij zo beroemd is gebleven, dat zou hij wel mooi hebben gevonden denk ik. Hij heeft het niet eenvoudig gehad tijdens zijn leven. Hij nam een risico met zijn pogingen een massa aan te spreken. Galilei steunde Copernicus in zijn aanname dat de aarde niet het centrum is van het heelal. Als hij *low profile* had geschreven, alleen voor zijn vakgenoten, dan had de kerk niet zo fel gereageerd.” ★

Tekst: Martine Zuidweg, met medewerking van Carla Rita Palmerino
Fotografie: Bert Beelen

DOORNROOSJE
veertig jaar een begrip

FOTO: GERARD VERSCHOOTEN

Toine Tax: 'Nu we een poppodium zijn, kunnen we inhaken op alle stijlen.'

Poppodium Doornroosje bestaat veertig jaar en dat werd gevierd met een feest in juli en een jubileumboek dat vorige week werd uitgereikt. Directeur Toine Tax vertelt over de veranderingen die onder zijn leiding plaatsvonden en de ingrijpende toekomstplannen die het Nijmeegse begrip een ander karakter zullen geven.

Tekst: Carolien Dircken

Ieder decennium had zijn eigen directeur, wordt in het jubileumboek duidelijk. Hoe ziet uw decennium eruit?
"Auteur Alex van der Hulst noemt deze periode in het boek 'De nieuwe zakelijkheid'. Hij kwam nogal teleurgesteld bij me aan: over de eerste dertig jaar had hij prachtige anekdotes verzameld en de mooiste verhalen gehoord, maar mijn decennium was 'dodelijk saai'. Er is in de laatste tien jaar inderdaad veel veranderd. Vroeger was Roosje een jongerencentrum, waar mensen hun eigen leefomgeving creëerden. Niemand stond echt open voor nieuwe stromingen, waardoor de tijdsgeest altijd sneller was dan Doornroosje. Nu zijn we een poppodium en doen we ons werk: we kunnen inhaken op alle stijlen."

En dat is saai?
"Ik vind van niet. De afgelopen tien jaar heeft niemand elkaar meer op de bek geslagen, dus dat soort 'mooie' anekdotes ontbreken misschien, maar we hebben ook geen onoplosbare problemen meer met punkers die zich afzetten tegen dancefeesten. Nu zet iedereen bij Doornroosje zich in voor de opdracht die we hebben: een poppodium zijn. Er hangt altijd een tolerante sfeer en er staat altijd kwaliteit op het podium."

Wat vond u zelf de beste Doornroosje-act van de afgelopen tien jaar?
"Dat vind ik altijd lastig te zeggen, want ik ben ook maar een van de bezoekers en ik kijk als een manager. Doornroosje is een klein podium en dus moeten we het hebben van de undergroundscene op concertgebied. Het is daarom geweldig om te zien dat wij Mumford & Sons vorig jaar al hadden, voor de grote doorbraak. Verder nemen we een vrij prominente plek in binnen de dancewereld. Dave Clarke noemt zichzelf bijvoorbeeld onze huis-dj. Door de kleinschaligheid blijft Doornroosje een plek voor fijnproevers. Als alle studenten de laatste cd van een band in huis hebben, is die band eigenlijk al te groot voor ons. Als we naar een nieuw pand gaan, is daar wel ruimte voor."

Dus daar bent u een voorstander van?
"Ik vind de nieuwbouwplannen inderdaad positief. Nu zitten we in een pand dat niet goed geschikt is en niet meer helemaal past bij wat er binnen gebeurt. Een deel van de bezoekers vindt het pand, dat volstaat met graffiti, een beetje *unheimisch*. Bovendien kunnen we met verschillende zalen een breder publiek trekken met een bredere concertprogrammering. De goede dingen van het oude pand moeten natuurlijk wel worden meegenomen in de nieuwbouw."

Een andere verandering in de toekomst is de prijs van een kaartje. Wat wordt het gevolg van de geplande btw-verhoging?
"Die btw-verhoging kunnen we niet zondermeer verhalen op de bezoekers. Laatst hadden we een dj die vrij duur is. De kaartjes waren dertien euro, waardoor we maar 48 betalende gasten hadden. De artiesten, wijzelf en de bezoekers zullen dus iets moeten inleveren. Maar de horecaprijzen blijven gelijk." ★

beoordeling
slecht ★☆☆☆☆ matig ★★☆☆☆ aardig ★★★☆☆ goed ★★★★☆ fantastisch ★★★★★

Het Heimwee

Waar: Oude Haven 76-80
Reserveren: www.heimwee.com of (024)3222256 (di t/m za)
Prijs: €30,00 (3 gangen); €40,00 (4); €50,00(5); €75,00 (8)
Wijn: vanaf €4,50 per glas

★★★★☆

Meer dan eerlijk

Wonderlijke exotische wezentjes met lichte aardsmaak zijn binnen handbereik. Eet- en fietsfilosoof **Ron Welters** visiteerde *Het Heimwee* en stilde zijn verlangens.

Naast *Heimweh* kent het machtig mooie Duits ook een term voor het tegenovergestelde: *Fernweh*. Of zoals Slauerhoff dicht: 'In Nederland wil ik niet sterven; En in de natte grond bederven; Waarop men nimmer heeft geleefd.'
Die haast onbedwingbare *Sehnsucht* naar al dat van ver komt en anders is, vormt echter een probleem als het om ons eetpatroon gaat. Afgelopen 16 november sprak het Voedingscentrum ter ere van haar tienjarig bestaan duidelijke taal: gezond eten moet vanaf nu ook eerlijk en duurzaam zijn. Maar kan eerlijk ook heerlijk zijn en onze eeuwige hunkering naar exotica stillen?
Uitbaters Pim en Simone Ansink van *Het Heimwee* doen sinds vijf jaar een goede gooi aan de Waalkade. De biologische roomboter betrekken ze uit Leuth. Het eerlijk varkensvlees uit Winterswijk. En de groenten zijn van bio-boer Koekoek, die op zijn Ooyse natte, volle grond mooie dingen doet, en van buiten naar binnen denkt. Zo verbouwt hij 'crosne', kleine crèmekleurige, kronkelige, ongelooflijk snel groeiende knolletjes, afkomstig uit Azië, ook bekend als Japanse andoorn.
Die wonderlijke wezentjes met lichte aardsmaak, de pluk eerlijke zuurkool, het bosje winterwortel-lucifers en de veeg pastinaakcrème versmelten met de gestoofde bout en het gegrilde spek van het tot voor kort onbezwaard door het leven huppelende Achterhoeks varken op ons hoofdbord. Met gelukkig ook nog een mooie vetrand.
Qua wijn hanteert *Het Heimwee* een wat wijdsere blik. Zo zetten ze een mooi fris glas biologisch-dynamische *Grüner Veltliner* naast ons voorgerecht van heel kort met de brander aangeroosterde rauwe makreel en allitererende soyagelei, sinaasappel en sla. Een gewaagd, knallend begin, waarbij de makreel naar mijn smaak net iets eerder uit de koeling had mogen worden gelegd.
Bij het tussengerecht had het grietfiletje juist een paar seconden korter in de pan gemogen. Maar het garnituur van shiitake, pompoencrème, geconfijte meloes-uitjes en de schuimige botersaus, waarin de scheut witte wijn zorgt voor het broodnodige 'zuurtje', waar sterrenkok Hans van Wolde in RTL's *masterchef* altijd zo op hamert, maken veel goed. En het glas houtgelagerde Chardonnay uit de Limoux, aan de voet van de Pyreneeën, past erbij als een tuinhandschoen om een eerlijke boerenknuist.
Na het bordje Hollandse en Franse kaas met huisgemaakte chutney van overgeschoten eerlijke appels toont de jonge Heimwee-chef Sebastiaan Thorn Leeson dat hij ook kan afsluiten. De halve bol parfait van pure chocola is bitterzoet, de schijf witte chocola er bovenop ietsje zoeter, de zelfgemaakte toffees echt zoet en boterig en de sabayon van herfstbok lichtzoet met – inderdaad – een fris zuurtje.
Het Heimwee, voor wie brandende verlangens even eerlijk als heerlijk wenst te stillen. ★

ETEN OF NIET ETEN

DOEN OF LATEN

TEKST: PIETER NABBE

DOEN

Film Winter's Bone

De loftuitingen voor deze film van Debra Granik zijn niet van de lucht. En terecht. Winter's Bone is poëtisch, beklemmend en spannend. En er is een nieuw talent opgestaan: Jennifer Lawrence. Zij geeft grandioos gestalte aan een puber die het alleen moet zien te rooien in de vijandige omgeving van een troosteloos berggebied ergens in Missouri.
Te zien in LUX

LATEN

Cabaret LOS

Wat een grappige woordspeling zeg: Lijf on stage. Kun je op twee manieren uitleggen, snap je? Zingen kunnen de vier meiden van LOS wel, maar tussen de stortvloed aan grapjes over mannen zijn de echt leuke op één hand te tellen. En dat is dan de hand van een onhandige doe-het-zelver met slijptol.
Lindenberg, 10 december

DOEN

Muziek Antillectual

Je hoort het er misschien niet altijd aan af maar om een goed potje te kunnen punken, moet je muzikaal behoorlijk onderlegd zijn. Belangrijk is ook een gezonde weerzin tegen het establishment. Dat zit met de Nijmeegse band Antillectual – die zich laat voorstaan op melodieuze politieke punk – wel goed. Na eindeloze formatiewisselingen heeft het trio weer een nieuw album dat in Merleyn wordt gepresenteerd. Oordopjes meenemen.
Merleyn, 3 december

DOEN

Debat De Jeugd van Tegenwoordig

De jeugd van tegenwoordig. Die drinkt zich almaar klem, blowt zich een slag in de rondte en kent geen verantwoordelijkheid. En het wordt met de dag erger. Maar ho eens even. Werd er over dat losgeslagen geschurkte 2000 jaar geleden niet ongeveer hetzelfde gezegd? Journalist Jelle Brandt Corstius praat erover met cultuurpsychologen Tom ter Bogt en Lot Feijen (BNN).
LUX, 6 december

Interuniversitair college

Israelische buitenlandse politiek

Woensdagochtenden 12 januari – 23 maart 2011, 10:00-12.30u
* Studenten kunnen studiepunten voor het college krijgen *

Onderwerpen:
Geschiedenis van Israel · Politieke ontwikkelingen sinds 1948 · De Arabische perceptie van het Israelische buitenlandse beleid · Internationaal terrorisme en de juridische (on)mogelijkheden · De rol van internationale organisaties · Israel en Nederland · Europa en Israel · Israel en het internationaal recht · Amerika en Israel · De bewapening · Vredesopties.

Door:
Academici en Midden-Oosten deskundigen.

Plaats:
Rabin Centrum voor Cultuur en Educatie, Jagerstraat 4, Den Haag

Opgave en inlichtingen:
T 070-3646862 | E cidi@cidi.nl | W www.cidi.nl

BESTGRADUATES

Ben jij een High Potential?

Kies dan de kortste weg naar de top!

www.dekortstewegnaardetop.nl

BestGraduates wordt georganiseerd in samenwerking met onderstaande topwerkgevers

BestGraduates Law wordt georganiseerd in samenwerking met onderstaande topkantoren

BestGraduates is een activiteit van memory events onderdeel van de memory group

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

Goed voorbereid op een Engelstalige studie?

NIEUW: WINTER COURSE IELTS INTENSIVE

- Intensief traject van 2 weken
- Nadruk op academisch taalgebruik
- Internationaal erkend certificaat
- 17 januari tot 28 januari 2011

Schrijf nu in via onze site.
Meer informatie?
E: info@into.ru.nl T: 024 361 21 59

Radboud in'to Languages

MAAKT DEEL UIT VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

IN DEI NOMINE FELICITER

Het Nijmeegs Universiteitsfonds helpt studenten op weg...

Wat ga jij doen?

www.snuf.nl

STICHTING NIJMEEGS UNIVERSITEITSFONDS

vox populi

Berichten van de ondernemingsraad

Meer informatie kunt u vinden op www.radboudnet.nl/inspraak

interview

Louis Konickx

Arbeids- en organisatiedeskundige bij de AMD

foto: Gerard Verschooten

Waarom ben je in de OR gestapt?
Ben destijds benaderd. Heb toen tegen Luc De Blois gezegd: ik ben helemaal geen OR-mens, eerder het tegenovergestelde. Waarop hij antwoordde: die zoeken we juist!
Wat zou je doen of veranderen als jij voor een dag voorzitter van het college van bestuur was?
Heel snel een betere opvolger voor mezelf zoeken.
Wat is je grootste passie?
Paardensport
Wat is je beste karaktereigenschap?
Twijfel of iets goed genoeg is.
Wat is je slechtste karaktereigenschap?
Ik betrap me weleens op een hypocriete opstelling
Wanneer hebben je buren wel eens last van je?
Al een half jaar geleden beloofd uit te gaan eten.
Wie groet jij altijd?
Iedereen die me aankijkt, ook dieren.
Wat is je lievelingseten?
Vandaag mag dat goulash zijn.
Wat heb je voor het laatst gevierd?
Mijn moeder hoopt overmorgen 92 te worden.
Toen je in de spiegel keek vanochtend, wat was het eerste wat je dacht?
Gisteren is het ook gelukt om er iets van te maken.
Heb je een stopwoord?
'Hoezo?'
Ben je ouderwets?
Dat hoop ik toch zeker wel.
Beste advies dat je ooit hebt gekregen?
Van professor Vollebergh: let er op wie je baas wordt!
Waar ben jij heel tevreden over?
De collegiale sfeer bij de AMD.
Wat heb je altijd al een keer willen doen?
Voor een langere tijd in het buitenland werken.

nieuws

Illustratie: Miesjel van Gerwen

INTERNATIONALISERING

Hoe internationaal is onze universiteit? Aan de hand van de laatste gegevens van het college blijkt dat we aardig op weg zijn. Maar de ambitie om tot een toonaangevende universiteit uit te groeien gaat niet vanzelf. Tot nu toe zijn studenten honkvast gebleken: minder dan 10% brengt een deel van de studie door in het buitenland terwijl een derde het streven is. Om dit te stimuleren moeten opleidingen hiervoor ruimte in het curriculum scheppen: de zogenaamde *Mobility Windows*. Ook (relevante) buitenlandse activiteiten moeten erkend en gehonoreerd worden. Helaas gaat niet elke examencommissie daar soepel mee om. De medezeggenschap heeft bij het college aangegeven dat dit een slechte zaak is en gevraagd om de betreffende eenheden daar op aan te spreken.

AANPASSING VAN DE STRUCTUURREGELING

De Structuurregeling (regeling die de interne structuur en het toezicht van de universiteit behelst) wijzigt op een aantal punten. Een van deze veranderingen is de invoering van een faculteitsbestuur waar ook de directeur bedrijfsvoering bij gaat horen. De OR is hier geen voorstander van. De (vice) decanen worden voor een termijn benoemd terwijl de directeur als directeur in dienst is. De OR is van mening dat de directeur als lid van het faculteitsbestuur dan op zijn minst hetzelfde behandeld moet worden. Dat wil zeggen dat bij benoeming, schorsing en ontslag de FGV gehoord wordt en dat de benoeming ook aan een termijn moeten worden gebonden. Met dat laatste ging het college niet mee, maar het zegde wel toe dat bij benoeming de FGV door de decaan gehoord wordt. Verder is in de Structuurregeling het artikel geschrapt dat verwijst naar de rechtsbescherming van medewerkers met als argument dat de wet voldoende rechtsbescherming biedt en dat het Reglement Rechtmatigheidberoep gehandhaafd blijft. De OR vindt een structuurregeling zonder een verwijzing naar deze mogelijkheden niet compleet.
Meer informatie: www.radboudnet.nl/inspraak

VOX CAMPUS

FOTO: BERT BEELEN

OPENINGSTIJDEN BIBLIOTHEKEN ROND KERST

Op 24 december geen avonddienst. De Centrale Bibliotheek en de Library of Science (Huygensgebouw) zijn open tot 17.30 uur. Overige vestigingen tot 16.00 uur. Vanaf 25 december t/m 1 januari zijn alle bibliotheekvestigingen gesloten. Behalve de Centrale Bibliotheek, die is van 27 t/m 30 december geopend van 10.00 - 17.00 uur. De servicebalie is gesloten. Boeken en andere materialen die tussen kerst en Nieuwjaar via de catalogus uit de magazijnen worden aangevraagd, kunt u op 3 januari bij de servicebalie ophalen. Verder worden enkele tarieven gewijzigd per 1 januari. Meer informatie op de website.

WWW.RU.NL/UBN

ADVERTENTIE

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeeck

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck

reserveringsbureau@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

SOETERBEECK PROGRAMMA

Dag van de Mensenrechten

Op 7 december van 20.00 - 22.00 uur is in het kader van de Dag van de Mensenrechten een lezing door John Witte getiteld 'Shari'a in the West. A Place for Religious Laws in Western Democracies'. De Shar'ia staat gelijk aan schendingen van de mensenrechten. Religieuze en seculiere wetten gaan niet samen. Piet Hein van Kempen en Jan Jaap de Ruiter reageren op de lezing van Witte. De voertaal is Engels.

PLAATS: AULA, COMENIUSLAAN 2.

WWW.RU.NL/SP/JOHNWITTE

SYMPOSIUM MET CONCERT

'Welluidend modern klassiek'

Op 18 december van 14.00 - 17.00 uur een symposium 'Waait een frisse wind in de wereld van de moderne klassieke muziek?' Een stroming die welluidend en emotioneel aansprekend wil zijn: nieuwe spirituele muziek. Joep Franssens, Martin Hoondert, Jean-Pierre Wils en Rokus de Groot gaan met elkaar in gesprek over de wortels en de betekenis van deze muzikale stroming. Violiste Sarah Oates voert Blue Encounter van Joep Franssens uit. Althoboïst Ernest Rombout speelt ShivaShakti van Rokus de Groot.

PLAATS: STUDENTENKERK, ERASMUSLAAN 9A.

WWW.RU.NL/SP/MUZIEK

HONOURS PROGRAMMA

Muziek in de wereld van Paul Celan

Op 9 december van 20.00 - 22.00 uur organiseert het Honours Programma in het kader van de cursus 'De wereld van Paul Celan' een publieke avond. Vanuit een muziekwetenschappelijk perspectief wordt een kijkje genomen in de wereld van de Duitstalige dichter. Gastdocente Etty Mulder geeft een lezing en laat de muziekstukken 'Fuga van de dood' en 'Stemmen' horen.

PLAATS: AULA, COMENIUSLAAN 2.

WWW.CELAN.NL

PERSONEELSVERENIGING

Muziek in de Pauze

Op 13 december van 12.45 – 13.15 uur een optreden van André Rosianu (viool) en Roxana Rosianu-Nanu (piano).

PLAATS: AULA (ANTON VAN DUINKERKENZAAL), COMENIUSLAAN 2.

WWW.RU.NL/PV

Kerstconcert

In de serie Stevensconcerten op 17 december om 20.00 uur een optreden van het Roden Boys Choir met 'Festival of Lessons and Carols'.

PLAATS: ST. STEVENSKERK.

WWW.STEVENSCONCERTEN.NL

ALGEMEEN

STUDENTENKERK

Elke woensdag 12.45 uur: Taizégebed
Elke 2e en 4e donderdag 12.30-13.30 uur: Roze Lunch
Elke werkdag in de advent om 12.45 uur: Getijdengebed
8 december: Crossroads, thema 'Christmasparty
9 t/m 12 december: Meditatieweekend in Huissen
Zondag van 11.00-12.00 uur: oec. kerkdienst
zondag om 17.00 uur: Cath. Eucharist in English
1e zondag van de maand om 11.00 uur: kindernevendiensten, ook crèche
Op 5 december is er geen kinderkerk.

ERASMUSLAAN 9A

WWW.RU.NL/STUDENTENKERK

AANGEPASTE OPENINGSTIJDEN HORECALOCATIES FACILITAIR BEDRIJF

20-23 december:
De Refter open van 11.00-19.00 uur
Het Gerecht open van 10.30-14.30 uur
Restaurant FNWI open van 10.30-14.30 uur
Cultuurcafé open van 16.00-21.00 uur
Sportcafé gesloten
DE-café Spinoza gesloten
Tandheelkunde gesloten
Campusshop: 20-21 december open van 11.00-15.00 uur; 22 en 23 december gesloten
24 december:
De Refter open van 10.00-14.00 uur (geen warme maaltijden). Alle overige afdelingen gesloten.
3-7 januari 2011:
De Refter open van 11.00-19.00 uur
Het Gerecht open van 10.30-14.30 uur
Restaurant FNWI open van 10.30-14.30 uur
Cultuurcafé open van 16.00-21.00 uur
Sportcafé van 10.00-23.30 uur
DE-cafe Spinoza van 09.30-16.00 uur
Tandheelkunde van 11.00-14.00 uur
Campusshop van 11.00-15.00 uur
Faculty Club Huize Heyendaal: gesloten, week 1 geopend.
Soeterbeeck gesloten van 21 december t/m 2 januari, week 1 geopend

WWW.RU.NL/FB

CURSUS ARBEIDSRECHT VOOR NIET-RECHTENSTUDENTEN

Op 2 februari start de cursus Arbeidsrecht voor niet-rechtenstudenten met een introductiebijeenkomst. Van 9 februari t/m 18 mei wekelijks werkcollege van 8.45-10.30 uur.
Ter voorbereiding van de cursus dient bestudeerd te worden: 'Hoofdstukken vermogensrecht, de hoofdstukken II t/m IX, van J.H. Nieuwenhuis (geldt niet voor studenten Managementwetenschappen die 'Inleiding Recht' of een ander rechtenvak hebben gedaan). ECTS: 9 resp. 6. Nadere inlichtingen bij mw. mr. C. Jacobs-de Klerk, tel. 3612306, e-mail C.Jacobs@jur.ru.nl. Aanmelden via KISS.

NIEUW GEZICHT

Naam: Miriam Heijmerink (36) **Vorige functie:** Dealer support Coördinator bij Nacco Materials Handling B.V. **Huidige functie:** Secretaresse afdeling Molecuul en Bio-fysica **Sinds:** 1 november 2010

Wat hield je vorige functie precies in?
Voordat ik aan de universiteit begon, heb ik in het bedrijfsleven gewerkt. Met name in internationale organisaties was ik verantwoordelijk voor het onderhouden van contacten met Europese klanten. Hierbij kun je denken aan taken als het controleren van orders, afhandelen van klachten en ondersteunen bij klantenbezoeken. Ook heb ik een rijk ondernemingsraad-verleden. Ik had daardoor een stem in het strategisch beleid en leerde zo veel verschillende facetten van het bedrijf kennen.

Je huidige functie verschilt niet veel van je vorige functie, of wel?
Mijn vorige en mijn huidige baan zijn in zoverre vergelijkbaar dat ik in beide regelend en organiserend bezig ben, wat mij ook ligt, maar de werkomgeving is totaal anders. Dat heeft me met name bewogen om in een universitaire organisatie te gaan werken. Hier spelen geen sterke commerciële belangen en het vele contact met jonge mensen, gecombineerd met de betrokkenheid bij onderzoek en onderwijs, inspireren me.

Wat doe je graag in je vrije tijd?
Ik houd erg van fietsen en reizen. Vooral stedenreizen onderneem ik graag. Daarnaast neemt mijn gezinsleven met twee kinderen veel tijd in beslag.

CULTUUR

COLLEGIUM MUSICUM CAROLINUM

Op 10 december om 20.15 uur geeft het Nijmeegs Studentenorkest Collegium Musicum Carolinum een concert. Kaarten €5,- voor niet-studenten; €8,- in de voorverkoop en €10,- aan de kassa, reserveren via de website HTTP://STUDENTENORKEST.RUHOSTING.NL
PLAATS: HAN, KAPITTELWEG 33.

CULTUUR OP DE CAMPUS

7 december: Avant La Lettre
15 december: Farewell | met regisseur Ditteke Mensink
24 januari: Stukafest Kick-Off Party
25 januari: Novack
WWW.RU.NL/CULTUUROPDECAMPUS

EXPOSITIE UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK

De compositie van zijn wereld: het oeuvre van Harry Mulisch (1927-2010). De UB toont uit haar eigen collectie een vrijwel volledig overzicht van Mulisch' romans en verhalen, poëzie, theater en overig proza.
WWW.RU.NL/UBN/NIEUWS/TENTOONSTELLINGEN

PAOG HEYENDAEL

SYMPOSIUM

10 december: 'Communicatieproblemen van volwassen neurologische patiënten' over stoornissen en ziektebeelden ten gevolge van niet-aangeboren taal- en spraakstoornissen bij volwassenen. Het symposium biedt eerste- en tweedelijns logopedisten, afasietherapeuten, spraak-taalpathologen en andere belangstellenden, een podium om nieuwe ideeën en technieken, zowel low-tech als high-tech, uit te wisselen.
WWW.PAOGHEYENDAEL.NL

PROMOTIES & ORATIES

6 december, 13.30 uur: promotie dhr D. Urbig (FdM) 'Outcome expectancies and the interaction of efficacy and control beliefs: Life, work and entrepreneurship'.
6 december, 15.30 uur: promotie dhr drs. W.J. Lesterhuis (UMC) 'Dendritic cells in cancer immunotherapy'.
8 december, 13.30 uur: promotie mw drs. C.C. van Heumen (UMC) 'Fiber-reinforced adhesive bridges. Clinical and laboratory performance'.
8 december,. 15.30 uur: promotie mw mr. D. Brugman (FdR) ' Hoe komt de bestuursrechter tot zijn recht? De omvang van toetsing aan recht door de bestuursrechter'.
10 december, 12.30 uur: promotie dhr drs. K. Medendorp (UMC) 'Cell cycle (de)regulation in renal cell cancer'.
10 december, 15.00 uur: Afscheidscollege dhr prof. dr. J.A. van der Ven (Religiewet.) 'Opnieuw naar de Areopaag. Over de uitoefening van het recht op godsdienstvrijheid in de publieke arena'.
15 december, 10.00 uur: promotie dhr drs. R.P.M. Glaudemans (UMC) 'The distal convoluted tubule: understanding its role in electrolyte handling'.
15 december, 13.00 uur: promotie mw drs. A. Timen (UMC) 'Outbreak management: towards a model for the next crisis'.
16 december, 15.45 uur: oratie dhr prof. dr. B.W.M.M. Peeters (FNWI) 'Het eigenwijze brein. De werking van de hersenen als oorzaak voor ons falen om nieuwe geneesmiddelen te ontwikkelen'.
17 december, 10.30 uur: promotie mw drs. S. van Koulil (UMC) 'Tailored cognitive behavioral therapy in Fibromyalgia'.
17 december13.00 uur: promotie mw ir. J.E. van Schijndel (FNWI) 'Towards candidate genes for schizophrenia: The APO-SUS/APO-UNSUS rat model and human association studies'.
17 december, 15.30 uur: promotie mw drs. E.C. van Aalsum (Theologie) 'Lied van de eenheid. Een onderzoek naar de bijbelse intertekstualiteit van het spirituele geschrift Sjier haJichoed'.

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures*

Deze week onder meer:

- **Medewerker restauratieve voorzieningen** (1,0 fte)*
  Facilitair Bedrijf
- **Technisch assistent bouw database** (0,8 fte)*
  Faculteit der Sociale Wetenschappen
- **Secretarieel/administratief medewerker** (0,5 fte)*
  Faculteit Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

KLEINE BOODSCHAP

Gevraagd

De toneelclub van studentenvereniging AEGEE Nijmegen zoekt enthousiaste toneelspelers om vanaf eind januari elke donderdag (19.30 - 21.00) te repeteren. Interesse? *Mail naar: toneelclub@gmail.com*

Oppas gezocht voor onze dochters (8 en 9) voor naschoolse opvang op dinsdag van 15.00-19.00 uur in Brakkenstein. Ervaring met kinderen (oppassen of anders) is gewenst. *Mail: bicyfischer@telfort.nl*

Gezocht 18 t/m 24-jarige studenten die regelmatig alcohol drinken voor een onderzoek: vanaf januari 2011 gedurende 6 maanden elke week een vragenlijst invullen. Beloning €100!
Interesse of vragen? *Mail: onderzoek.drinkgedrag@gmail.com.*

COLOFON
Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112. Fax: 024-3612874. E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus: voxcampus@vox.ru.nl. studenten: www.voxlog.nl medewerkers: www.radboudnet.nl
Redactie: Chris-Jan van der Heijden (hoofdredacteur), Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van den Broek, Carolien Dircken, Tefke van Dijk, Tim de Hullu, Martine Zuidweg

Medewerkers: Walter Breukers, Anouk Broersma, Bregje Cobussen, Jacqueline van Dongen, Jaap Godrie, Sanne Groen, Roel van der Heijden, Caressa Janssen, Mathieu Janssen, Pieter Nabbe, Roel Neijts, Ruud Vos, Charlotte Vroomen, Ron Welters, Koen van Zon
Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal
Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Joris Ruigewaard, Gerard Verschooten
Illustraties: Merlijn Draisma, Miesjel van Gerwen, Ton Meijer (graphics), Merel Poiesz, Roel Venderbosch, Ruud Vos, Studio Lakmoes

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen
Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox 024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.
Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,-. o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen, tel: 024 - 3615984

Druk: Van Eck en Oosterink

VOX CAMPUS
Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl
De deadline voor het aanleveren van berichten in Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de week voor verschijning. De volgende Vox verschijnt op 16 december.

VOX KLAAG MUUR

DE ACADEMISCHE GEMEENSCHAP VAN NIJMEGEN RONKT VAN TEVREDENHEID. ALTHANS, GEMETEN NAAR DE HOEVEELHEID KLACHTEN DIE WE BINNENKREGEN VOOR DEZE RUBRIEK. REDEN VOOR VOX OM DE KLAAGMUUR NA DIT NUMMER TE SLOPEN.

LAATSTE AFLEVERING

KLACHT: ACADEMISCHE OVERBEVOLKING

DOOR: Lucas Vergeest, student taalwetenschap

WAT: "Veel van de klachten die op de Klaagmuur verschijnen (te weinig fietsenstallingen, geen plek in de Refter, etc.) hangen mijns inziens samen met een groter probleem dat ik 'academische overbevolking' noem. Het lijkt wel alsof ongebreidelde groei van studentenaantallen het enige is dat nog telt op deze universiteit."

Wim Brand, Directeur Dienst Studentenzaken

"Er is geen ongebreidelde groei van studentenaantallen. Het college van bestuur van de Radboud Universiteit streeft naar een stabiele ontwikkeling en gaat voor kwaliteit in plaats van kwantiteit."

KLACHT: TENTAMENUITSLAGEN LATEN TE LANG OP ZICH WACHTEN

DOOR: Duco Deenstra, derdejaars geneeskunde

WAT: "De termijn van het nakijken van tentamens van vier weken is te lang. Bovendien gaan docenten er geregeld overheen. Om de vier weken hebben we een tentamen dus de uitslag van het vorige tentamen krijgen we enkele dagen voor het volgende tentamen. Op die manier is het onmogelijk om goed te kijken wat je de vorige keer fout hebt gedaan en leer je dus weinig. De termijn zou korter moeten zijn."

Pieter Monté, Hoofd Ondersteuning Initiële Opleidingen

"De termijn van vier weken ligt vast in de Onderwijs en Examen Regeling (OER) die is vastgesteld door de decanen. Via de UMC-raad (faculteitsraad, red.) hebben studenten inspraak en eventuele veranderingen in de OER kunnen ze via die weg aankaarten. Maar de termijn van vier weken is soms toch echt noodzakelijk, bijvoorbeeld bij toetsen met open vragen waar meer dan 500 deelnemers zijn, is het logistiek bijna niet rond te krijgen ze eerder na te kijken. Bij multiple choice-toetsen, is dat normaal gesproken sneller mogelijk, maar daar lopen we bij extended matching (een relatief nieuwe vorm van multiple choice toetsing, waarbij beter op inzicht getoetst kan worden, red.) momenteel tegen technische problemen aan waardoor we die vier weken ook echt nodig hebben. Het argument dat studenten niets van de vorige toets kunnen leren gaat overigens helemaal niet op, want op deze faculteit houden we kort na de meeste open-vraagtoetsen een nabespreking voor studenten. Enkele uren na de MC-toetsen wordt de sleutel gepubliceerd en kunnen de studenten aan de hand van het doordrukformulier zelf bepalen welke vragen zij goed of fout hebben gemaakt. Uit de vele discussies op ons elektronisch prikbord blijkt dat ze dat ook veelvuldig doen."

KLACHT: CURSUSSEN NIET OP ELKAAR AFGESTEMD

DOOR: Dennis Denissen, eerstejaars algemene cultuurwetenschappen:

WAT: "In de studie lopen verschillende cursussen door elkaar zonder dat ze goed op elkaar zijn afgestemd. We hebben daarom veel te veel werk en dat komt de kwaliteit van het studeren bepaald niet ten goede."

Edwin van Meerkerk, opleidingscoördinator algemene cultuurwetenschappen

"Binnen de opleiding ACW is er bewust gekozen voor verschillende werkvormen en variatie wat betreft cursusinhoud. We willen studenten breed opleiden en voorkomen dat zij aan het einde van de opleiding slechts over één soort kennis beschikken. In onderling overleg, ook met studenten van de opleidingscommissie, zijn er daarom eindtermen vastgelegd voor de gehele opleiding en per cursus worden specifieke eindtermen bepaald. Daarbij wordt juist getracht om teveel overlap tussen cursussen te voorkomen. Ook omdat we bij veel vakken te maken hebben met aanschuivers vanuit andere opleidingen willen we proberen om veel variatie te bieden, maar toch een onderlinge samenhang tussen vakken te creëren. Hetzelfde geldt voor tentamens: om te voorkomen dat studenten zichzelf één 'kunstje' aanleren om alleen hun tentamens te halen, willen wij juist een gevarieerd onderwijsaanbod en verschillende toetsingsmethoden aanbieden. Uit enquêtes is gebleken dat studenten positief zijn over onze opleiding en over deze variatie in werkvormen. We willen dit graag zo houden en nemen klachten van studenten dan ook zeker serieus. Er zijn verschillende mogelijkheden voor studenten om hun mening te laten horen en ik wil hen graag oproepen om eventuele opmerkingen of klachten kenbaar te maken, zodat we er wat mee kunnen doen. Zo zijn studenten altijd welkom tijdens het 'spui-uurtje' in onze opleidingscommissie en ook beschikken we over een Blackboardforum waar opmerkingen geplaatst kunnen worden."

WAT ER VERDER ZOAL BINNENKWAM…

"IN HET MMS HEBBEN ZE NIEUWE STOELEN. MAAR OF NIEUW NU ALTIJD BETER IS? IK HEB NU AL RUGPIJN. VOLGENDE KEER EVEN LATEN TESTEN?" Peter via Twitter ///

DE FACLET HEEFT WEER IETS NIEUWS BEDACHT OM HET COMPUTERTEKORT OP TE LOSSEN: NIEUWE STOELEN. EEN HERNIA PEST JE WEL WEG." Fail via Twitter ///

"IK VIND DIE NIEUWE STOELEN IN HET MMS EERLIJK GEZEGD NIET ZO'N SUCCES." Audrey via Twitter.

Let op! Voor het indienen van een officiële klacht bij het college van bestuur kun je terecht bij het Centraal Klachtenloket (zie: www.ru.nl/studenten/rechtspositie).